

S TOVARIŠEM TITOM NA ČELU NASE BORBE ZA SOCIALIZEM IN NEODVISNOST DRŽAVE ČVRSTO ZDRUŽENI V SOCIALISTIČNI ZVEZI DELOVNIH LJUDI JUGOSLAVIJE, BOMO TUDI V BODOČE ZMAGOVALCI IN SREČNEJŠA BO NASA DEZELA!

(Zaključek referata Edvarda Kardelja na IV. kongresu L.F.J.)

Savinjski vestnik

GLASILO OSVOBODILNE FRONTE MESTA CELJA, OKRAJEV CELJA-OKOLICE IN ŠOŠTANJA

Celje, sobota, 28. februarja 1953

LETO VI. — ŠTEV. 8 — CENA 6 DIN

Ureja uredniški odbor. Od govorni urednik Tone Maslo. Uredništvo: Celje, Titov trg 1. Pošt. pr. 12. Tel. 20-07. Ček. račun 620-T-250 pri NB FLRJ v Celju. Tisk Celjske tiskarne. Cetrlistna naročnina 75, polletna 150, celoletna 300 din. Izhaja vsako soboto. Poština plačana v gotovini.

Pred dnevom žena

Strokovni izpiti - največja naloga žena v proizvodnji

Na zadnji mestni konferenci AFŽ v Celju so žene po referatu predsednice mestnega odbora AFŽ tov. Anice Urbančičeve živahno razpravljale o vzrokih ne preveč aktivnega dela žena v javnem življenju in pa o vzrokih zapostavljanja žena v proizvodnji.

Ni dvoma, da je slaba aktivnost žena v javnem življenju tudi posledica nepravilnega mišljenja žena samih. Pogosti so primeri — zadnje volitve v mestni ljudski odbor so to potrdile — da se žene same vlečejo v ozadje z izgovorom, saj nismo sposobne odločiti o perečih gospodarskih, političnih, kulturnih in drugih vprašanjih. Ta izgovor nima osnove! Dosedanje delo žena, v ljudski revoluciji in v letih po osvoboditvi potrjuje, da je naša družba določila vsem ženam enakopravno mesto na vseh poljih javnega udejstvovanja. Zdi se, da našim ženam manjka le borbivosti, da bi dosegle položaj, ki jim po vsej pravici pripada.

Vzrok slabe aktivnosti žena v množičnih organizacijah in drugod pa tiči v njihovi obremenjenosti v gospodinjstvu. In če se le ta veže še z delom v tovarni in z vzgojo otrok, potem ni čudno, če žene stremijo za tem, da bi se v mestu ustanovilo čim več uslužnostnih podjetij. Velik delež k razbremenitvi žena v gospodinjstvu pa bi lahko prispevali tudi njihovi delovni kolektivi z nabavo n. pr. pralnih in drugih strojev.

Zapostavljanje žena v proizvodnji pa je v pretežni meri posledica njihove nestrokovnosti. Pregled strokovnosti zaposlene ženske delovne sile v Celju kaže, da je največ kvalificiranih žena zaposlenih v lahki industriji, trgovini in gostinstvu, dočim v vseh ostalih panogah gospodarstva naletimo v veliki večini na nekvificirane delavke. Znano je dejstvo, da je ravno nestrokovnost povod zapostavljanja žena v proizvodnji in podlaga škodljivemu mišljenju, da je ženska delovna sila v proizvodnji manj važna ali celo odveč. Zaradi taknega položaja je razumljiv sklep žena na mestni konferenci, da bodo pospešile kar največ pozornosti onim ženam v proizvodnji, ki morajo v letošnjem letu opravljati strokovne izpite. Ne samo, da bo treba te žene prepričati o važnosti strokovnih izpitov; tem ženam bo treba tudi nuditi veliko pomoč v pripravah nanje. Pomoč ženam v pripravah na strokovne izpite pa je naloga vseh sindikalnih organizacij in vseh komunistov v podjetjih!

Zapostavljanje žena v proizvodnji je še posledica slabe aktivnosti delavk v organih delavskega upravljanja, v odborih sindikalnih podružnic itd. Mnoge krivice ženam v proizvodnji bi bile rešene če predno bi postale problem, če bi se zanje zavzele voljene tovarišice iz delavskega sveta ali sindikalne podružnice.

Daruj kri in vrni sočloveku zdravje...

Organizacija RK zbira prostovoljne darovalce krvi. Po vsej državi je akcija že v polnem teku. V Ljubljani so se prvi odzvali najvišji predstavniki oblasti in organizacij. Naša humanost nas zadoščuje, da priskočimo na pomoč sočloveku, ki ob nesreči ali kakorkoli potrebuje naše pomoči.

Sedaj, ko tudi v naši državi »konzervirajo« kri, ki počaka lahko dolgo vrsto let na tistega, ki je bo potreben, lahko sprovedemo do človekoljubno akcijo na vsej širini. Ni potrebno posebej prepričevati, komu bo ta kri potrebna. Na mejah preliva granicariji kri, v podjetjih zgubljajo ob nesrečah kri delavci, žene v porodnišnicah krvavijo, ko darujejo tebi sina ali hčer, narodu pa novega državljanja. Mednarodna napačnost, pritisk z vzhoda nas ne more pustiti brezskrbne. Lahko se zgodi, da bo ob danem trenutku tvoja žrtve reševala življenje tistih, ki bodo branili tvojo svobodo. Lahko in nič posebnega ne bo, če boš svojo kri samo shranil in jo dobil nazaj, če te zadene nesreča. Danes brez nevarnosti daruješ majhno količino, jutri ti morda reši življenje.

Po mnogih državah, kjer je humanost in človekoljubje doseglo takšno stopnjo darujejo svojo kri zastoj, brez povračila v denarju. Pri nas smo svojčas plačevali darovalcem, čeprav so bili med njimi tudi taki, ki so pravzaprav morali iz zdravstvenih razlogov oddati kri. Mi socialistični državljani se menda ne bomo pokazali nič manj napredni, saj je naša ureditev naprednejša od vseh.

Vloga in naloge Socialistične zveze delovnih ljudi Jugoslavije v borbi za socializem

V nedeljo ob 16.05 je predsednik republike Josip Broz-Tito začel IV. kongres Ljudske fronte Jugoslavije. Ob njegovem prihodu so navzoči delegati, domači in tuji gostje, začeli ploskati in glasno klicati: Heroj Tito, mi smo Titovi — Tito je naš. Tovariš Tito zdradi spontanega vzklikanja in ovacij skoraj četrt ure ni mogel govoriti. Ko so na njegovo posebno prošnjo utihnile ovacije, je Tito pozdravil delegate in domače goste na kongresu. Potem je pozdravil predstavnike laburistične stranke Velike Britanije, socialistične stranke Francije, socialdemokratske stranke Nemčije, socialistične stranke Švedske, delavske stranke Norveške, KP STO in predstavnike Demokratične fronte Slovencev v Italiji in na Koroškem. Pozdravi, ki jih je Maršal sporočal tujim gostom, so bili sprejeti z navdušenjem in burnim odobravanjem. Največji aplavz so pridelili delegati predstavnikom KP STO.

Nato je maršal Tito imel pozdravni govor. Po končanem govoru je bilo izvoljeno 25-člansko delovno predsedstvo kongresa in trije sekretarji, nakar so kongres pozdravili tuji delegati.

V ponedeljek, je kongres nadaljeval z delom. Po dolgotrajnem in burnem ploskanju in skandinjavju: Heroj Tito, mi smo Titovi — Tito je naš, je tov. Edvard Kardelj, burno pozdravljen od delegatov in gostov prečital referat o vlogi in nalogah Socialistične zveze delovnega ljudstva Jugoslavije. Popoldne je sledila razprava po referatu tov. Kardelja ter poročilo o delu Ljudske fronte, ki ga je prečital tov. Krsto Popivoda. V imenu nadzornega odbora pa je prečital poročilo o finančnem poslovanju Zveznega odbora Ljudske fronte tov. Rista Antunovič. V razpravi sta sodelovala tov. Tone Fajfer in dr. Aleš Bebler, ki je govoril o konferenci azijskih socialističnih strank v Rangoonu. Prečitali so brzojavni brzojavki delavske partije Izraela-MAPA; in socialistične stranke Indonezije.

Tretji dan kongresa so izvolili kandidatno in volilno komisijo. Kongres je pozdravil v imenu Osvobodilne fronte Trsta dr. Jože Dekleva v imenu Koroških Slovencev na Karel Pruišnik. Sledila je razprava o referatu Edvarda Kardelja in o poročilu Krsta Popivode. Delegati so poslali pozdravno brzojavko Borisu Kidriču z najtoplejšo željo za čimskorajšnje okrevanje.

Ker je gradivo kongresa preobširno in ga sproti objavljajo vsi naši dnevni listi, priobčujemo le izvleček iz pozdravnega govora maršala Tita. Naše bralce pa še posebej opozarjamo, da bo referat tov. Kardelja in ostali material s kongresa v celoti objavljen v »Ljudski pravici«.

Iz pozdravnega govora tovariša TITA

Ljudska fronta Jugoslavije je nastajala in se razvijala v najusodnejšem obdobju zgodovine naših narodov. Dogodki tik pred vojno, med vojno in v povojnem obdobju so dokazali njeno veliko zgodovinsko vlogo in delež pri priporjenih uspehih v vsej naši stvarnosti. Usmerjena po pravilni liniji Komunistične partije Jugoslavije, je bila tisti organizirani činitelj, ki je že v začetku vojne omogočil združevanje vseh poštenih rodoljubov v boj proti okupatorjem in kvizlingom. V celotnem procesu boja za osvoboditev države, je bila ne le rastoča sila oborožene borbe,

pač pa tudi neprecenljiv činitelj odstranjanja narodnostnih nasprotij in preprečitev bratomorne borbe, činitelj za doseglo bratstva in enotnosti naših narodov.

Čeprav je bila Ljudska fronta v začetku ustanovljena z določeno omejeno nalogo — za borbo proti fašizaciji države, med okupacijo pa za borbo proti okupatorjem in domačim izdajalcem, se je vendar čedalje bolj in bolj spreminjala v vsejudoško napredno organizirano politično silo katere naloge so se čedalje bolj kopičile, tako v procesu osvobodilne in revolucionarne oboro-

žene borbe, kakor tudi v procesu nadaljnjega revolucionarnega razvoja v naši državi.

Toda pri sedanjih stopnjah graditve socializma se je pokazala potreba, da Ljudska fronta spremeni svojo organizacijsko obliko in dobi ustrezni naziv, ker je nastala potreba po novi vsebini njenih nalog. Dobiti mora tako organizacijsko obliko, ki bo dovolj prožna, da bodo lahko v tej organizaciji zbrani vsi delovni ljudje naše države, ki na kakršen koli način delajo v korist graditve socializma, ki sprejemajo koncepcijo našega družbenega razvoja.

V tej organizaciji, v Socialistični Zvezi delovnega ljudstva Jugoslavije bodo imeli člani Zveze komunistov Jugoslavije kot pripadniki te organizacije

veliko in odgovorno nalogo, nalogo idejnega vzgojitelja in nosilca resničnega socialističnega duha tudi med članstvom te milijonske socialistične organizacije.

Celoten naš razvoj v smeri čim širše in pristnejše demokracije zahteva, da se v Socialistični zvezi delovnega ljudstva Jugoslavije goji in svobodno razvija borba mišljenj kot edino pravilni socialistični način za doseglo enotnosti akcije pri nadaljnji graditvi socializma v naši državi.

Ljudska fronta je imela do danes v našem razvoju velikansko vlogo, prepričan pa sem, da bo sedaj, v določnem smislu reorganizirana in spremenjena v celovito trajno politično organizacijo vseh socialističnih delovnih ljudi naše države, izpolnila še uspešnejše svojo zgodovinsko vlogo pri ureditvi socializma in da bo zaradi svoje množičnosti in politične zavednosti tisti činitelj, ki bo trdno zidal naše socialistično skupnost.

Kar zadeva vlogo Socialistične zveze delovnega ljudstva Jugoslavije na področju mednarodnega sodelovanja, bo le-ta brez dvoma zelo velikega pomena v vsakem pogledu tako za našo stvarnost, kot za napredna gibanja v svetu glede na mračno perspektivo informbirojskega izrojevanja marksističnih idej na eni strani in glede na krepitev fašistično-reakcionarnih nosilcev vztrajne borbe proti vsemu, kar je napredno na svetu.

Pred vsa napredna gibanja na svetu se imperativno postavlja naloga, da združijo svoje sile v boju proti škodljivi koncepciji najreakcionarnjših krogov in njihovim poskusom, da bi razdelili svet na ideološke bloke in začeli križarsko vojno proti naprednim gibanjem pod plaščem borbe proti komunizmu. Prepričati zmago teh reakcionarnih sil, ki pehajo svet v ideološko cepitev, pomeni hkrati prepričati tudi zmago mračnega sovjetskega imperializma z njegovimi srednjeveškimi metodami v odnosih do človeka in narodov.

To je danes najvažnejša naloga, ki se imperativno postavlja naprednemu človeštvu.

Na tem mestu lahko izjavim, da se bo Socialistična zveza delovnega ljudstva Jugoslavije, ki bo na tem kongresu dobila dokončno organizacijsko obliko, posvetila z vso svojo močjo tudi delu na mednarodnem področju, v sodelovanju z vsemi naprednimi gibanji, zlasti socialističnimi, da bodo zmage napredne sile nad mračnimi, ki si vztrajno pržadevajo, da bi pahnile človeštvo v katastrofo, še hujsko kot je doživelo v zadnji vojni.

Prepričan sem, tovariši in tovarišice, da bo IV. kongres Ljudske fronte sprejel predlog o spremembi naziva in nalog Fronte in da bo ta, v določnem smislu nova organizacija vseh graditeljev socializma v naši državi, tudi v nadaljnjem obdobju častno izpolnila svoje zgodovinsko poslanstvo za duhovno in stvarno preobrazbo naše države.

Kmetje iz okolice Laškega hočejo imeti močno kmetijsko zadrugo

Tri kmetijske zadruge iz laške okolice: Rečica, Marijagradec in Rifengozd so že izvedle svoje letne občne zbornice. Na vseh treh zbornih je prišla do izraza želja večine združnikov, da se te tri zadruge združijo v eno močno kmetijsko zadrugo, ki bi imela boljše pogoje in več sposobnosti za razvoj kmetijstva v tem delu okraja. Te dni se bodo zbrali upravni odbori sedanjih treh zadrug, sredi marca pa bo ustanovni občni zbor bodoče kmetijske zadruge Laško. Seveda bodo morali poskrbeti tudi to, da bodo v bodoči upravni odbor zadruge izvolili take ljudi, ki bodo sposobni vsestransko razvijati delavnost zadruge, ki bodo kos vsakemu poskusu nedemokratskosti in škodljivemu početju posameznikov, kot se je to zgodilo v preteklosti, zlasti v KZ Marijagradec.

KAKO JE POTEKAL OBČNI ZBOR KZ MARIJAGRADEC...

Ne zaradi posebne »pike« na KZ Marijagradec, marveč zaradi tega, ker razpolagamo z gradivom s tega občnega zbora, priobčujemo podrobnejše stvari iz tega občnega zbora.

Udeležba je bila zelo dobra, saj se je odzvalo od 187 kar 116 združnikov, kar se še ni zgodilo. Seveda je bilo narobe, da je sklepčnost namesto verifikacijske komisije ugotovil kar poslovodja. Prav tako niso v dnevni red

Tudi prostovoljna in brezplačna dajatev krvi bo odraz naše socialistične zavesti, dokaz našega človekoljubja in naše svobodoljubnosti.

Naj ne bo Celjana, od najvišjih forumov pa do slehernega državljanja, ki ima pogoje za darovanje krvi, da bi se ne odzval vabilu RK, ki bo organiziral to akcijo. Organizacija v Sp. Trnovljah, II. četrti in še ponekod so že začeli zbirati darovalce.

Ko se bomo odločali, pomislimo na našo svobodo, pomislimo na svoje najbližje, navsezadnje celo nase, kajti ne veš ne ure ne dneva. Nesreča preži povsod, naša medsebojna ljubezen, naša skupna volja pa jo bo počakala pripravljena.

nesli čitanje zapisnika zadnjega občnega zbora, ali pa vsaj sklepe, da bi lahko ugotovili kako so bili le-ti izvršeni.

V IMENU PREDSEDNIKA, TAJNIKA IN ZADRUŽNIKOV...

Je ves čas in največ govoril poslovodja in s tem dokazal, da bo le nekaj resnice na trditvi, da so to zadrugo dejansko vodili bolj uslužbenci kot pa upravni odbor. Zlasti se je zrcalilo še v postopku, ko na primer gosta, ki je bil navzoč, ni pa član KZ, poslovodja ni več pustil k besedi, češ govorijo naj tisti, ki so člani KZ. To bi se moglo tolmaiti tako, da je želel, da se ne bi razprava po poročilih razvila, saj je končno tudi v dnevnem redu niso predvideli. Gost je imel seveda to nesrečno namero, da bi kritično prikazal svoje poglede na delo zadruge in samo predlagal nekatere stvari. Če bi bil torej samo predlog, pravice glasovanja itak ni imel, čemu torej tak postopek, ki ne kaže demokratičnosti in dojemljivosti za kritiko.

Ni pa s tem rečeno, da zadruga v zadnjem letu ni imela uspehov, čeprav bi jih spričo uspehov ostalih dveh zadrug imela lahko več. Toda uspehi bi bili lahko še desetkrat večji, pa vendar si uslužbenci ne bi smeli lastiti prve besede, niti bi upravni odbor smel biti tako popustljiv.

NEKATERI SO MISLILI, ZADRUŽNIKI PA SO SKLENILI DRUGAČE...

Po enem izmed prejšnjih člankov so se nekateri člani KZ, predvsem pa uslužbenci razburjali, češ da zadržniki nasprotujejo ideji, da bi navedene tri zadruge združili. Razprava na občnem zboru pa je pokazala, da so zadržniki s polno razumevanja sprejeli predlog tov. Lešnika iz KZ Rečica. Nihče ni imel pomislekov, da taka združitev ne bi bila boljša za razvoj kmetijstva v laškem okolišu. To se pravi, da so v svojem zagovoru člani upravnega odb. (nekateri samo) in (nekateri) uslužbenci smatrali svoje lastno mnenje za mnenje celotnega članstva in naposled tudi sami pokopali svoje prejšnje trditve in se »ogreli« za združitev.

RAZPRAVA O LETNEM DOBIČKU ZADRUGE

V poročilu je bilo navedeno, da je imela KZ Marijagradec okoli 890.000 din dobička. Da to ni ravno najboljši uspeh, dokazuje vsota dobička v ostalih dveh KZ, ki je vsaka imela nad 2 milijona din dobička. Istočasno dobiček kmetijske zadruge ni desetkrat večji kot predlansko leto, kakor je pisec odgovora na naš predhodni članek napisal, ker bi tudi v tem slučaju morali imeti nad milijon din čistega dohodka.

Ustvarjeni dobiček so zadržniki sklenili razdeliti takole. 20% so določili za razdelitev, preostalo pa za osnovna sredstva zadruge, za nakup strojev, škropiva, ureditev drevesnice itd. V teh 80% je zapoeden tudi nagrajevanje upravnega odbora in uslužbencev, vendar brez konkretnih predlogov, da bi mogli zadržniki o tem sklepati, če so take nagrade res razdeljene po zaslugah posameznih članov UO in uslužbencev. To bo treba na bodočem občnem zboru urediti tako, da bodo vsi zadržniki vedeli koliko in zakaj je kdo nagrado dobil. Slučaj iz lanskega leta, se tokrat ne sme ponoviti.

Seveda je pri razpravi o dobičku tudi v tej zadrugi prišlo do deljenih mnenj. Mnogi člani so bili v začetku mišljenja, nekateri so pri tem tudi ostali, da bi večji del dobička delili. Vendar bo vsakemu pametnemu gospodarju jasno, da je treba za močno zadrugo in za uspešno delo na posestvih predvsem dobrih proizvajalnih sredstev in pripomočkov. Dober gospodar ne spušta denarja v nogavico, dokler nima pluga pod kolesom.

Kljub vsem pomanjkljivostim in poskusom, da bi občni zbor ne obravnaval vsega v podrobnosti, je zbor vendarle uspel. Ljudje se bodo počasi navadili sodelovati, kajti vse bolj se zavedajo svoje pravice, da so kot člani solastniki zadruge, da je njih naloga sodočeti, kritizirati in nasvetovati. Če bo ta duh v popolnosti prešel naše ljudi, lahko mirno upamo, da bo socialistično kmetijstvo šlo navkreber iz zaostalosti v moderno kmetijstvo, kot ga poznajo danes že marsikje po svetu.

Na Frankolovem so počastili 8. obletnico herojske smrti stotih talcev

Osma obletnica junaške smrti stotih talcev na Frankolovem sovпада z obletnico slavnega pohoda XIV. divizije na Stajersko, zato so tudi prebivalci Frankolovega doleteli dan med tema dogodkoma za svoj občinski praznik, ki je bil letos svečano in slavnostno praznovan.

Svečanosti na grobovih talcev so se kljub slabemu vremenu, poleg predstavnika OLO in OK ZKS udeležili mnogi ljudje, ki so se prišli poklonit spominu na mrtve junake. Po slavnostnem nagovoru, ki ga je imela tov. Helena Borovšak, je sledil spored deklaracij in petja šolske mladine. Recitali so tudi pesem »Frankolovo«, ki jo je obešenim v spomin, spesnil prof. Fran Roš iz Celja. Godba tovarne emajlirane posode iz Celja pa je igrala žalostinke.

Mnogoštevilni venci, ki so bili ta dan položeni na grobove pričajo, da naše ljudstvo padlih borcev za boljše življenje naših narodov nikoli ne bo pozabilo.

Vsekakor pa bo razvoj laških zadrug odvisen od uspeha ustanovnega občnega zbora in od dela bodočega upravnega odbora ter vseh zadržnikov hkrati.

Pogled na svetu

Prejšnji teden smo nehali z Italijo in njenim zalostnim Heraklejem (Alcide-Herakleji). Alcide de Gasperi je v skrbni za »grandezzo della patria« zadnje čase vodil tako politiko, da jo je V. Car Emin imenoval klimakterično. Ali je mislil pri tem na onemoglost ali pa na vse druge nevesočnosti, ki pospremljajo večer življenja, ni vredno presojanja. Dejstvo je, da je ta demokratski nekdanji vatikanski knjižničar ves dolan zaradi balkanskega sporazuma, ki bo v kratkem v Atenah podpisan. Kaj vse je teval, da bi ga prepričali: odletel je v Atene in spletkaril zoper Jugoslovane in s še daljšim nosom priletel nazaj v Rim; poslal Pačića v Kairo, da bi Nagiba še dalje nagnil od Anglije; Pačići je dosegel toliko kot nič, obiskal neko italijansko šolo in tam spustil fulminanten govor o imperiju, ki sega od Somalije do Tirol, položil venec pri El Alameinu (če je pri tem zardel od sramu nad italijanskim porazom v Afriki ali ne, ni važno) in se prav majhen pokazal v palači Chigi — rebus infectis — praznih rok. Egipčanska Kleopatrina ne mara za Italijane. Nato je sledila ofenziva na potrpežljiva ušesa Dullesova — Amerikanec je poslušal, prikimal pa ni; Alcide-Heraklej — de Gasperi je iz diplomatskega hleva izvažal gnoj iz vseh kotov, kar se ga je nabralo v petih letih po znameniti tripartitni izjavi, katere se oklepa kakor kak siten pensioner stalnega mesta v kavarni. Vse mu je prišlo prav: da smo Jugoslovani »peta kolona Moskve, da smo Azijati, barbari, ki nikoli ne bomo sposobni braniti evropske kulture. Pripravljajo nove procese zoper slovenske rodoljube, neofašisti pa so ponovno posegli po atentatu. Zraven pa je de Gasperi ponudil v parlamentu nekakšen kompromis z Jugoslavijo, kompromis, ki kaže samo neznanjski apetit po naši zemlji, kompromis, na katerega mi ne bi mogli pristati iz enostavnega razloga, ker smo pametni in ker vemo, da z jedjo raste apetit. Morda je tudi ta apetit eden izmed značilnih simptomov klimatičnosti de Gasperijeve politike.

Z enim se naša sosedja lahko ponaša — da ni sama s svojo gonjo proti nam. Zbrala se je okoli nas lepa družina: avstrijski škofje, Vatikan in nad vsemi pokroviteljica — SZ, ki ji prav tako ali pa še bolj ne gre v račun balkanski sporazum. Velik hrup ženejo Bolgari in Albanci, pravzaprav vsa Satelitanija. Tega smo mi že navajeni, zato smo tem bolj veseli, da smo po štirih letih dali krepak odgovor s svojim iskrenim prizadevanjem za mednarodno sodelovanje, za človeške odnose med narodi. Kako si jih zamišljajo sovjetski veljaki, so v zadnjem času pokazali z gnusobno potezo holandskih kominformovcev, ki so odrekli pri strašni narodni nesreči pomoč, češ da je nesreča le prav prišla ameriškim osvajačcem, ki so nad razburkane vode poslali helikopterje, amfibijska vozila itd. Z vzhoda tudi ni bilo nobenih sožalnih brzojavk. Če to ni popolna dehumanizacija nekoga navidez še človeškega pojva! Na prvi pogled morda majhna stvar, v resnici pa kaže, da se na ogromnem prostoru uveljavljajo popolnoma novi odnosi, ki so kemično prosti vsega, kar smo doslej šteli za kulturno, dostojno in pošteno.

Govorimo o vzhodu, toda ta vzhod se začena pri Dunaju, kjer se bodo prihodnje dni merile notranje sile v republiki Avstriji. Tretjič po vojni bodo volili v senci okupacijskega statuta in ruskih bajonetov. Kominformovci to pot ne bodo nastopili z odprtimi vizirjem, preveč so se diskreditirali, pa naj se že rekrutirajo iz bivših nacistov ali socialistov.

Zlohotna senca istih bajonetov vzemirja slej ko prej Daljnji Vzhod kljub nekim znamenjem dinamične ameriškanske politike. Naj že bo militarist te ali one baže, vsak se kaj hitro prepriča, da se gordijski vozol tudi z mečem ne razvozi tako, kot treba. To je ugotovil tudi francoski vojaški dostojanstvenik, ki je obiskal kitajske vojake na Formozu in doglal, da so zelo deformirani. Uniforma še ne naredi vojaka, a najhuje je brezdelje brez pravih perspektiv: ti formozani postajajo pravi »lišnjaki« (odvečni) ljudje. Kakor ena lastovka še ne prinese pomladi, tako tudi ne pride do vojne, če se sproži ena sama puška bodisi na Kitajskem bodisi v Gorici. In tako ni druge bistvene novosti kakor ta, da se staro ponavlja: mir na svetu je vedno ogrožen. Če si ga hočemo zagotoviti, moramo za to žrtvovati, ogromno žrtvovati. In če to razumemo, nam bo lažje prenašati sunke in protisunke v hladni vojni, ki nam kalí, buri in greni življenje.

60 LETNICA PLANINSKEGA DRUŠTVA
7. MAREC 1953

Planinsko
cajanje

N A G R A D E
Z A N A J L E P Š E
N A R O D N E N O Š E

Zasedanje letne skupščine Gostinske zbornice za okraj Celje-okolica:

Celjski okoliški okraj ima vse pogoje za razvoj turizma

V ponedeljek, dne 23. februarja je bila v stekleni dvorani Hotela »Evropa« redna letna skupščina Gostinske zbornice za okraj Celje-okolica. Predsednik tov. Zmago Likar je podal obširno poročilo o delu Gostinske zbornice v preteklem letu. Omenil je, da zbornica prve mesece svojega obstoja do oktobra lanskega leta ni delala kot bi morala zaradi pomanjkanja kadra, prostorov itd. V zadnjem razdobju pa je delovanje zbornice tako zaživel, da so koristi vidne. Naglasil je, da so v današnjem družbenem razvoju dani vsi pogoji za razvoj turizma in gostinstva. Področje okraja Celje-okolica ima vse pogoje, da se ti dve panogi še bolj razširita. Poleg že priznanih turističnih krajev Rogaške Slatine, Dobrne, Laškega, Rimskih Toplic imajo vse pogoje za razvoj turizma tudi Slovenske Konjice, Vitanje, Planina in Vransko. Že na tem polju čakajo Gostinsko zbornico odgovorne naloge, ki jih bo moral načeti novoizvoljeni upravni odbor v letošnjem letu.

KAKO JE RAZVITO GOSTINSKO OMREŽJE V OKRAJU?

Gostinsko omrežje v okraju Celje-okolica precej razvito. Državni sektor ima 18 gostinskih podjetij s 47 obrati, združenih gostinskih podjetij je 15 s 19 obrati, zakupnih podjetij je 14, privatnih gostinskih podjetij pa 176. Vsa ta podjetja, od katerih sta največji zdravilišča Rogaška Slatina in Dobrna, imajo 22.000 sedežev, 15.500 enkratnih obrovov in 1690 ležišč.

Največ blagovnega prometa je lani ustvaril državni sektor: 236.350.000 din ali 72%, privatni in zakupni 84.000.000 din ali 26% ter združni sektor 5.400.000 din ali 2%. Od 223 gostinskih podjetij je včlanjenih v Gostinski zbornici 178 podjetij. Ni še včlanjenih v zbornici 8 združenih in 37 privatnih gostišč.

Nato je predsednik tov. Zmago Likar obširno obravnaval stanje dveh največjih gostinskih podjetij Rogaška Slatina in Dobrna. Ker je iznešena problematika preobširna, bomo zaradi pomanjkanja prostora ti dve podjetji obdelali posebej v eni izmed prihodnjih številčk našega lista.

IZGLEDI IN SNAGA V GOSTINSKIH OBRATIH NISTA ZADOVOLJIVI

Večina naših gostinskih obratov, zlasti podeželskih, poklanja pre malo pozornosti zunanemu izgledu in snagi v obratih. Umazan pod, umazane mize brez prtov, nepotrebna navlaka po stenah, zraven tega pa še nekulturna postrežba — to je najboljše slika naših podeželskih gostišč. Oglejmo si nekatera gostišča v okraju: Gostišče Kinel Marije pri kolodvoru v Grobelnem nima nikoli čistega lokala. Podobno je pri Rozman Janezu na Svetini, kateremu je bilo zaradi tega odvzeto obratno dovoljenje. V gostilni v Volčji jami so v predstvi naši sumljiv kupček, sredi gostinske sobe pa otroka na nočni posodi. Tudi v gostilniških prostorih Rauter Alberta na Planini, Lužar Ivana v Trnovljah in Zupanek Ivana ne poznajo snage.

Nujno bo morala Gostinska zbornica voditi ostro borbo za primerno ureditev vseh gostinskih obratov, da bo gost vsestransko zadovoljen, da bo imel v lokalno občutek prijetne domačnosti in da bo tudi kulturno postrežen.

Tov. Likar je v svojem poročilu osvetlil še vrsto drugih važnih vprašanj kot n. pr. o prometnem davku, o družbeni evidenci, o gotovinskem planu, o nepravilnostih pri odkupu vina, o strokovni izbrazbi v gostinstvu, o pomanjkanju kvalificiranega kadra, o strokovni literaturi in tečajih, o vodenju poslovnih knjig, o cenah, o nesoraz-

merju med cenami vina in piva, o previsokih prevoznih postavkah za mineralne vode, o nepravilnem izkoriščanju turističnega stanovanjskega fonda itd.

SKUPŠČINA JE IZVOLILA NOV UPRAVNI ODBOR IN SPREJELA SKLEPE ZA NADALJNJE DELO

Od 70 delegatov je skupščini prisostvovalo 49 delegatov, ki so z javnim glasovanjem izvolili nov upravni odbor in nadzorni odbor, člane častnega razsodišča in tožilca ter delegate za republiško skupščino. Nadalje so sprejeli pravilnik in poslovnik o častnem razsodišču ter pravilnik o organizaciji in poslovanju tajništva ter izvolili odbor za finančna vprašanja, kakor tudi odbora za propagando in strokovni dvig kadrov. Sprejeli so tudi predložen proračun okrajne gostinske zbornice, ki znaša 1.521.750 din.

Na podlagi poročila in razprave so delegati sprejeli nekaj koristnih sklepov. Sklenili so da bodo pobijali alkoholizem, da bodo odklanjali odkup vina od zasebnih proizvajalcev po pretiranih cenah. Delali bodo na tem, da se nesorazmerje med cenami vina in piva odpravi. Skušali bodo doseči znižanje prevozne tarife za mineralno vodo in pivo. V sklepkih je rečeno, da bi se naj zdravilišča izločila iz poslovanja Socialnega zavarovanja in JLA, da bi se naj skušal doseči tudi sindikalni popust tudi za zdraviliške usluge, da bodo skušali izposlovati prodajo zdravilnih slatin tudi na zdraviliške recepte ter da bodo skušali zagotoviti gotovino za odkup vina ter izposlovati brezplačno povratno vožnjo za tiste letoviščarje, ki prebijejo najmanj 10 dni v nekem letovišču, nimajo pa pravice na sindikalni popust za vožnjo.

Na kraju so delegati poslali pozdravno resolucijo IV. kongresu Ljudske fronte Jugoslavije.

Če bo gostinska zbornica nadaljevala začetno delo s takšno voljo, ki je prišla do izraza na skupščini, bodo naši gostinski obrati postali kraj, kamor bo naš delovni človek prav rad zahajal iskat okrepčila in razvedrila. —ma—

SMUČARJI BORCEM XIV. DIVIZIJE

Dne 8. marca 1953 bo priredil mestni odbor ZB tradicionalni veleslalom na Golteh v spomin borcem XIV. divizije ob pohodu na Štajersko.

Tekmovanje bo izvedeno letos že tretjič in to na zgodovinskih tleh Mozirskih planin, ki so bile priča junaških borb te divizije.

Izvedba tekmovanja bo v dobrem vodstvu smučarjev Planinskega društva iz Celja.

Vabimo množične organizacije, posebno ZB, da se z navzočnostjo oddolže spominu herojem XIV. divizije.

Lep vzgled požrtvovalnega dela

PRISPEVKI OKOLIŠKIH KMETOV IN VZTRAJNO DELO PRIPRAVLJALNEGA ODBORA RDEČEGA KRIZA SO PRIPOMOGLI, DA IMA LAŠKO REŠILNI AVTO

V nedeljo, dne 2. februarja dopoldne se je, zbralo pred restavracijo MLO v Laškem precejšnje število ljudi na svečanosti, ki ima za Laško in njegovo okolico velik pomen na zdravstvenem polju. Laščani so ta dan otvorili reševalno postajo in predali svojem namenu rešilni avto, ki so ga nabavili predvsem s prostovoljnimi prispevki kmetov iz okolice Laškega.

Svečanost je pričela predsednica krajevnega odbora RK v Laškem tov. Kristina Lovšin. Nato je predsednik pripravljalnega odbora za nabavo rešilnega avtomobila tov. dr. Zdenko Mermolja predal ključ avtomobila predsedniku Mestnega ljudskega odbora tov. Ivanu Vodovniku. Ob tej priliki so vsi govorniki poudarili važnost reševalne postaje za razsežni in dokaj industrijski laški predel ter izrazili priznanje okoliškim kmetom, ki so prispevali les za nabavo avtomobila. Svečanosti je poleg zastopnikov okrajnega ljudskega odbora in delovnih kolektivov, predstavnikov Sveta za zdravstvo pri OLO Celje-okolica in Okrajnega odbora RK prisostvoval tudi zastopnik Glavnega odbora RK Slovenije tov. Rudi Cilenšek.

Akcijski za nabavo avtomobila je vodil pripravljalni odbor RK v Laškem. Glavna zasluga, da ima Laško danes rešilni avtomobil pa gre predsedniku pripravljalnega odbora, zdravniku tov. dr. Zdenku Mermolju, ki ni nikdar izgubil vere v uspeh, kljub oviram, ki so

Kdo je kriv?

Se nobena seja občinskega ljudskega odbora v Skofji vasi ni trajala toliko časa kot poslednja. Ze šesto uro so odborniki sedeli in nikakor ni zmanjkalo snovi za razpravo. Na dnevnem redu je bil pregled zaključne bilance občinskih podjetij, ki so s 1. januarjem 1953 prešla v likvidacijo. Ze stari občinski ljudski odbor je nešteto krat zahteval, da se razčisti stanje s temi podjetji, toda vedno so bili sklepi samo sprejeti, nikdar pa izvršeni. Ze bežen pogled na poslovanje podjetij je lahko človeka prepričal, da ni vse v redu. Čeprav sta pri podjetjih bila dva knjigovodja, knjigovodstvo ni bilo na tekočem (celo končna bilanca je bila predložena šele po večkratni zahtevi odbornikov) in nikdar se ni vedelo kakšno je stanje v podjetjih. Za kuhinjo so nabavljali potrošno blago, toda nobene evidence ni bilo, koliko je bilo tega blaga porabljenega. Bivši mesar denarja za prodano meso sploh ni odvajal, temveč je za ta denar zopet nabavljaj živino. Se več takih in podobnih primerov je prišlo na dan na seji. Zato je tudi bil razumljiv rezultat takega poslovanja. Ce vračunamo vso vrednost inventarja, ki je last občinskih podjetij, se še vedno pokaže izguba okrog 500.000 din. Samo davka na promet proizvodov dolgujejo podjetja še 120.000 din.

Iz gornjega je razvidna skrajna malomarnost uslužbenecv teh podjetij, saj drugače si ne moremo predstavljati takega stanja. Sploh ni bilo čuta odgovornosti za ljudsko premoženje. Z druge strani pa prav gotovo nosi polno odgovornost bivši občinski ljudski odbor s tajnikom in predsednikom na čelu, ki je tako stanje dopustil. Sklep občinskega LO je bil, da se vsa zadeva preda sodišču, kar je popolnoma pravilno.

Tudi o tajniku občinskega odbora so razpravljali. On svojo dolžnost ni vršil v redu. Ljudje so na raznih sestankih kritizirali njegovo delo. Pravijo, da ga je redkokdaj bilo dočiti v pisarni. Babil se je z raznimi stvarmi, ki nikakor niso dolžnost tajnika, medtem, ko je svoje delo zanemarjal. Nabavljaj je cement za zadrage, kjer je zaradi njegove in poslovodjine malomarnosti prišlo do raznih nejasnosti, ki se še raziskujejo. Odborniki so mu odkrito povedali njegove napake. Po daljšem razpravljanju je bil sprejet sklep, da se predlaga OLO, naj Dvornarja razrešijo dolžnosti tajnika ter da na njegovo mesto postavijo človeka, ki bo svojo dolžnost v redu vršil.

Občinski ljudski odbor je dokazal, da pravilno razume svojo vlogo kot izvoljeni predstavnik širokih delovnih množic. —mi—

„Savinjski vestnik“ v vsako hišo

Lep vzgled požrtvovalnega dela

PRISPEVKI OKOLIŠKIH KMETOV IN VZTRAJNO DELO PRIPRAVLJALNEGA ODBORA RDEČEGA KRIZA SO PRIPOMOGLI, DA IMA LAŠKO REŠILNI AVTO

V nedeljo, dne 2. februarja dopoldne se je, zbralo pred restavracijo MLO v Laškem precejšnje število ljudi na svečanosti, ki ima za Laško in njegovo okolico velik pomen na zdravstvenem polju. Laščani so ta dan otvorili reševalno postajo in predali svojem namenu rešilni avto, ki so ga nabavili predvsem s prostovoljnimi prispevki kmetov iz okolice Laškega.

Svečanost je pričela predsednica krajevnega odbora RK v Laškem tov. Kristina Lovšin. Nato je predsednik pripravljalnega odbora za nabavo rešilnega avtomobila tov. dr. Zdenko Mermolja predal ključ avtomobila predsedniku Mestnega ljudskega odbora tov. Ivanu Vodovniku. Ob tej priliki so vsi govorniki poudarili važnost reševalne postaje za razsežni in dokaj industrijski laški predel ter izrazili priznanje okoliškim kmetom, ki so prispevali les za nabavo avtomobila. Svečanosti je poleg zastopnikov okrajnega ljudskega odbora in delovnih kolektivov, predstavnikov Sveta za zdravstvo pri OLO Celje-okolica in Okrajnega odbora RK prisostvoval tudi zastopnik Glavnega odbora RK Slovenije tov. Rudi Cilenšek.

Akcijski za nabavo avtomobila je vodil pripravljalni odbor RK v Laškem. Glavna zasluga, da ima Laško danes rešilni avtomobil pa gre predsedniku pripravljalnega odbora, zdravniku tov. dr. Zdenku Mermolju, ki ni nikdar izgubil vere v uspeh, kljub oviram, ki so

POVERJENIKI PRESERNOVE DRUŽBE!

Javljajte svoje točne naslove, da vam bomo mogli poslati potrebne listovine in podrobnejša navodila. Ne pozabite navesti koliko rednih in podpornih članov predvidevate, da boste pridobili. Za kritje stroškov je določena provizija 10% od redne članarine ter 5% od podporne članarine in naročnine na Obzornik. Svoje naslove javljajte ne glede na to, da morda z njimi razpolagajo že okrajni oziroma mestni odbori Prešernove družbe. — Naš naslov: Glavni odbor Prešernove družbe, Ljubljana, Erjavčeva cesta 12.

Za UO OZZ Lubej Franc

Barantanje okoli zadružnega doma v Grižah

Lansko leto smo pričeli članek »Zadružni dom v Grižah in njegova bodočnost«, v katerem je bila izražena skrb, kaj bo z objektom, ki je še lansko leto nepokrit propadla, izpostavljen vsem vremenskim nepravilnostim. Skoraj bi ostal tak tudi letošnjo zimo, kajti merodajni so samo cincali. Predlog, da bi rudnik Zabukovca in KZ Griže skupno pospešila gradnja in se sporazumela ali kot solastnika ali kakorkoli že, je naletel na gluha ušesa. Tako sta se podjetji pogajali, vendar pogodili se nista, kajti enkrat je bila previsoka cena, drugič pa so že našli razloge, da je gradnja počivala.

Sreča, da je na jesen padlo ljudem pri rudniku v glavo, da bi zgradili mesto doma stanovanjsko zgradbo. To je podžigalo zadržarje in dejali so: Na tako lepem prostoru mora stati javna zgradba ne pa stanovanjska hiša s kurniki. In zbrali so se moške iz upravnega odbora KZ ter sklenili takoj zaprositi za kredit, ki bi omogočil nadaljevanje gradnje. Kredit je bil odobren in tako je zadružni dom v Grižah le zlezel pod streho, pri čemer ima dokaj zaslugetov. Funkl, ki je prevzel organizacijo gradnje.

Po načrtu, katerega je izdelal tov. Jordan bi dovršena zgradba vsebovala kinodvorano, oder, kulisarno, garderobe ter še nekaj prostorov. Bila bi ena najbolj smotno grajenih stavb te vrste v Savinjski dolini. Poleg tega je v načrtu predvidena še gradnja zadružnih prostorov: trgovine, gostilne itd.

Pokrit zadružni dom je vzbudil pri večini prebivalstva občine Griže zopet upanje, da bo v doglednem času gledalo v novem domu kinopredstave in se zabavalo ob kvalitetnih prireditvah, katere bi v novem domu bile mogoče.

Toda zadeva se zopet nekoliko obrne. »Kaj bi gradili doma«, pravijo nekateri, in si delati »nepotrebne« stroške. (Dom kulture je za njih pač nekaj ne-

potrebne, za kulturo je dobra vsaka luknja). Pa so pričeli sklepati, da bi vse posedanji zgrajeni del spremenili v lokale, hmeljsko sušilnico itd. Potrebno je, da se to zgradi. Zakaj pa bi moralo biti zgrajeno v škodo prostora za kulturo? Vse to, kar nameravamo zgraditi je v načrtu, le da ne tam, kjer hočejo to sedaj napraviti, temveč poleg.

Taka sklepanja in vesti so upravičeno razburila tiste, ki so si pri posedanji gradnji prizadevali ter upravičeno pričakujejo zgraditev kinodvorane. Ne samo to! Splošno mnenje delavcev in ostalih je, naj se zamišljeno dogradi.

Posamezni člani upravnega odbora KZ zagovarjajo svoje naklepe s tem, da bodo le na tak način rešili razpoložljive kredite, ker za dvorano kreditov ne bo itd. Mislim, da ne gre za reševanje kreditov, temveč za smotnost gradnje. Vsaka stvar na svoje mesto! Če za dvorano letošnje leto res ni mogoče dobiti nobenega kredita, naj počaka (sedaj je vsaj pod streho) ter jo bomo nadaljevali, ko bo to mogoče. (Ne samo kredit, imamo tudi lastna sredstva!) Gradnje hmeljske sušilnice to ne bo oviralo.

Prav čudno se mi zdi, da nekateri ljudje v Grižah vso to stvar tako hladnokrvno gledajo. Prav bi bilo, da se vpraša za mnenje vse delavce in stanje bi bilo na mah drugo. Ti bi poleg kmetov izjavili, da mora na mestu, ki je zato določeno, stati grški kulturni dom. Za tak dom bi tudi prispevali, kar so doslej že praktično pokazali.

Res je, da je zadružni dom last KZ Griže, ki ima vso pravico lastnega odločanja. Vendar sem mnenja, da KZ ni provinca in provincija, zato je potrebno, kadar se gre za javne zgradbe, upoštevati tudi mnenje ostalih prebivalcev v občini. Odločno besedo pri tem pa ima vsekakor Občinski ljudski odbor Griže, katerega dolžnost je skrbeti za vsestranski razvoj na svojem področju.

Zadružniki v Škofji vasi so zborovali

Da delovni ljudje Škofje vasi pravilno razumejo pomen kmetijskega zadružništva, nam je jasen dokaz zelo dobro obiskan občni zbor KZ. Tudi razprava na zboru je bila zelo živa.

Iz poročil je bilo razvidno, da je zadržarja v letu 1952 sicer dobro gospodarila, da bi pa doseženi uspehi bili lahko znatno boljši. Največ dobička je ustvaril lesni odsek, medtem ko stanje v trgovinah ni zadovoljivo. Posebno pri odkupih poljskih pridelkov je to prišlo do izraza, saj je bil tu dosežen promet samo okrog 300.000 din za kar pa je kriva neagilnost poslovodje. Tudi o drugih »grehih« poslovodje v Škofji vasi so zadružniki vedeli povedati. V trgovino je jemal v komisijsko prodajo razno blago, kar je pa nezakonito. Zanimiv je primer 3000 kg cementsa, za katerega se ne ve, kdo ga je v Trbovljah dvignil, račun je pa prispel na ime zadržarja. Za to je v precejšnji meri odgovoren tudi Vidmar, ki je podpisal dobavnico za večjo količino, kot je pa dejansko bila dvignjena. Zbor je izvolil tričlansko komisijo, ki bo stvar razsklala. Precej govora je bilo tudi o strojni lopu, ki se nahaja v Škofji vasi in je sedaj pod upravo OZZ. Nujno je, da se ta lopa dodeli KZ Škofja vas, ki jo rabi za shranjevanje kmetijskih strojev, ki so sedaj raztreseni po vsej vasi.

Kot je že omenjeno, sta v glavnem delovala le lesni in trgovinski odsek, medtem ko drugi niso dosegli vidnejših uspehov. Zadržarja ekonomija je dosegla 25.000 din dobička, kar je zelo malo. Delni vzrok zato je lanska suša, toda z boljšo organizacijo dela bi tudi tu lahko bilo marsikaj boljše. Ekonomija nima svojih gospodarskih poslopij, nima niti živine in je tako obsojena le na životarjenje. Naloga novozvoljenega upravnega odbora bo, da to stanje na ekonomiji popravi. Občni zbor je izvolil novo vodstvo zadržarje, v katerem vidimo zopet nekatere delavce tovariše, ki so že mnogo doprinesli k izboljšanju dela v zadržarji, tako tov. Rojnika, Čmera, Majcenove, Kožuha, Sameca, Vrečko P. in druge. Sklenili so tudi, da bodo nabavili traktor.

Mislim, da je potrebno, da spregovorimo še o nekaterih stvareh, ki so na občnem zboru prišle do izraza. Občni zbor nam je dokazal, da se vsi zadružniki ne zavedajo pravic, ki jih imajo. Šlo je za vprašanje tajnega ali javnega glasovanja.

Večina zbora je bila za tajno glasovanje. Ker pa bi to predlog trajalo (pisanje listkov), se je uveljavilo javno glasovanje. Nisem proti javnemu glasovanju, ampak, če je večina zahtevala tajno, bi prav gotovo tudi listke lahko napisali. Dalje smo imeli mnogo primerov vzdržanih glasov. Kdor je pa malo bolj prisludni, je pa lahko čul tudi naslednje in podobne izjave: »Da, če bom glasoval proti, me bodo pa smatrali za reaktorja.« To je popolnoma zgrešeno. Tako mislijo samo ljudje, ki niso na tekočem z našo stvarnostjo. Posebno sedaj, ko zamešnjujemo tako imenovani administrativni socializem z vse večjim uveljavljanjem širokih ljudskih množic, nam

mora biti to jasno. Ogromna večina naših ljudi je čvrsto na liniji izgradnje socializma in vsi pošteni delovni ljudje imajo pravico povedati svoje mnenje, ali še boljše, to je njihova dolžnost. In če bi se slučajno nekje našel reaktor, bodimo prepričani, da bi se javno sploh ne upal nastopiti, ker bi ga naši delovni ljudje sami takoj razkrinkali in mu povedali kar mu gre.

Druga stvar, ki po mojem mnenju nikakor ni pravilna, je odnos do žena. Ko so glasovali za nekatere tovariše, so bili nekateri proti, kar so utemeljevali s tem, da žene niso za javno življenje, ker si ne upajo nič reči. V redu, če se neko ne strinja s predlagano kandidatko kot osebo, je to njegova stvar in lahko glasuje, kakor ga je volja, nikakor pa ni pravilno protiglasovanje zato, ker je kandidatka žena. Žene imajo vso moralno pravico, da so enake moškim ter da z njimi razpravljajo o vseh vprašanjih na popolnoma enakopraven način. Prav lepo je povedala o tem tovarišica Majcenova, ki je med drugim dejala: »Kdo je pa za časa vojne, ko so možje bili v vojski, pripravljali hrano našim borcem, vodil gospodarstvo, skrbel za hišo in otroke, če ne prav žene. Sedaj bi pa naenkrat ne bile sposobne«. Prisotni, posebno žene, so se razen posameznikov strinjali s tov. Majcenovo ter so tudi vse predlagane žene bile izvoljene.

Ali se pripravljamo na gradbeno sezono?

V tekočem letu so poleg ključnih objektov v Železarni in Storah po samem družbenem planu okraja Celje-okolica in mesto so predvidena obsežna gradbena dela. K temu moramo dodati še številna drobna dela, ki jih bodo morala izvršiti gradbena podjetja.

Ali se sedaj, ko se gradbena sezona še ni pričela, pripravljamo na tako obsežno dejavnost. Za izvršitev planiranih del bo potrebna številna nova delovna sila, za te ljudi bo potrebno poskrbeti stanovanja, prehrano in vse ostale življenjske pogoje, ker bodo ostali po več mesecev na predvidenih gradbiščih.

Doslej imamo že precej prakse in vendar se v pogledu ureditve pogojev za delavce nismo mnogo naučili. V lanskem letu niso bili redki primeri, da so delavci prihajali na delovna mesta, ni pa bilo preskrbljeno za njih stanovanje. S prehrano ni bilo tako, kakor bi želeli, ponekod niso imeli niti pitne vode, ni bilo rešeno vprašanje prevoza na delovno mesto in vračanje, da zdravstvenih prilik ne omejnemo. Večkrat je bilo slišati, da so podjetja dobila plan gradnje in odobritev kreditov iznenada in da ni bilo časa za izvršitev predpriprav; izgovarjali so se na direkcijsko ter na druge forume tako dolgo, da je sezona bila pri kraju. Danes, ob samostojnem upravljanju podjetij, med katera spadajo tudi gradbena dela, takšni izgovori ne bodo opravičljivi. Podjetja so v večji meri že sklenila pogodbe z investitorji in s tem prevzela vso odgovornost za pravilni potek gradenj.

Za izboljšanje trgovskega in gostinskega poslovanja

Pogosto slišimo od potrošnikov upravičene in neupravičene pripombe na račun slabe postrežbe. Drži, da je stanje tako v trgovskih, kot tudi v gostinskih lokalih kritično in da vlada relativna zaostalost v odnosu do ostalega gospodarstva, vendar so temu krivi tudi določeni objektivni razlogi. V trgovini so delno krive razmere v prvih letih po osvoboditvi tja do leta 1949, ko je trgovina služila le razdeljevanju proizvodov široke potrošnje in ne za komercialno prodajo. Požalje kadra je bil lahek in o kakšni posebni vzgoji ni bilo govora. Distributerstvo je grehajalo v meso in kri strežnega osebja, ki je izgubljalo na svojem znanju.

Stanje v gostinstvu, ki je še bolj kritično pa povzroča nizka strokovna in politična raven zaposlenega osebja, posebno v nedržavnem sektorju in pa pomankanje sredstev za investicije in notranjo opremo, ki je v večini obratov skrajno zastarela. Zakupniki in privatniki pa doslej zaradi svojega negotovega položaja niso pokazali interesa, da bi investirali v svoje lokale večje vsote.

Trgovinsko-gostinska zbornica je v letošnjem letu sprejela širši program

Kad 16 milijonov esperantistov je podpisalo prošnjo, naj bi bil esperanto mednarodni uradni jezik

Javnosti je že znano, da bo letos od 25. julija do 1. avgusta v Zagrebu mednarodni kongres esperantistov, na katerem bo preko 2000 delegatov iz okrog 40 držav. To bo prvi kongres v naši državi in na Balkanu sploh. Bralce bo najbrž zanimalo, da je vprašanje esperanta obravnaval Unesco v Parizu na svoji Generalni konferenci v decembru 1952. leta. V avgustu 1950 pa je največja mednarodna organizacija esperantistov: Universalna Esperanto asocio poslala Združenim narodom prošnjo, naj bi v mednarodnih odnosih sprejeli esperanto za uradni jezik. Prošnjo je podpisalo 492 organizacij v imenu 15.454.780 članov in 895 esperantistov posebej. Podpisal jo je med drugim predsednik francoske republike Ouriol, več ministrov, 400 članov parlamenta, 1500 jezikoslovcev, 2000 raznih znanstvenikov in univerzitetnih profesorjev, 40 tisoč učiteljev itd. Prošnjo je torej v pravem pomenu besede mednarodna. Generalna konferenca je na rednem zasedanju v decembru prošnjo obravnavala in sprejela resolucijo, s katero pooblašča generalnega direktorja, da pošlje mednarodno prošnjo včlanjenim državam, da bi sprejeli esperanto za mednarodni jezik in da po prejetih komentarjih začne potrebne priprave, da bi lahko Generalna konferenca na osmem zasedanju sklepala, kaj je treba s prošnjo storiti. Osmo Generalna konferenca bo leta 1954 v Montevideu in tam bodo reševali prošnjo o tem, da bi bil esperanto uradni mednarodni jezik.

Delegati kongresa se posebno zanimajo za našo deželo, o kateri v inozemstvu marsikaj slišijo in jo želijo sami videti. To dokazujejo razni dopisi in tudi esperantsko društvo v Celju je v stiku z nekoliko grup delegatov, ki bodo kot gostje društva imeli priliko videti lepote naših krajev. To so neki delegati iz Švedske, Norveške in Danske. O tem in še o drugem delu društva bo razpravljal tudi očni zbor dne 28. II. 1953, ki bo v dvorani Sindikalnega doma ob 19. uri. Vabljeni so prijatelji mednarodnega jezika.

za izboljšanje obstoječega stanja, iz katerega povzemamo dve glavni nalogi: vzgoja kadrov in zagotovitev sredstev za izboljšanje lokala in njih opreme.

Glede vzgoje trgovskega in gostinskega kadra so v pripravi učni programi za strokovne izpite, ki jih bodo morali v letošnjem letu opraviti vsi uslužbenci, po njihovi zaposlitvi in položaju. Učni program bo vseobno predvsem praktično delo, tako da bo prišla do izraza sposobnost posameznika za delo, ki ga opravi. Zbornica je že začela s pomožnimi tečaji, ki že nudijo zaposlenim pomoč pri delu.

Po vsestranskih razpravljanih in proizvedenih s člani zbornice je skupščina sprejela sklep, da bodo v letošnjem letu trgovska podjetja na debelo ustvarjala 0,5% amortizacijskega sklada od kosmatega prometa, trgovska podjetja na drobno pa 1%. Po predvidenem prometu v letu 1953 se bo tako ustvaril sklad, ki bo znašal blizu 50 milijonov dinarjev. Od te vsote bodo polovico koristila podjetja sama, polovica pa se bo v soglasju z zbornico izkoristila za tista najna popravila in investicije trgovskih podjetij, ki so popravil najbolj potrebna. Kljub temu, da je sklep zbornice glede stopnje in uporabe amortizacijskega sklada upravičen in podreja do neke mere interese posameznih podjetij interesom skupnosti pa je odmev tega ukrepa v nekaterih delavskih svetih odnosno upravnih odborih trgovskih podjetij tudi negativni. Čeprav predstavljajo tudi leti skromno manjšino, pa je vseeno vredno o njej govoriti. Težnje, ki se uveljavljajo v teh podjetjih so individualistične in temeljijo le na predsodkih, da se s tem ukrepom ogroža plačilni fond, kar pa ne drži. Na drugi strani pa si moramo biti na jasnem, da ustvarjajo sredstva trgovine potrošniki, katerih interes in pravica je, da so kulturno postreženi. Zato so težnje, ki so na sprotne temu oportunistične in spravljajo le v slabo luč tiste, ki vidijo svoje udeleževanje le v borbi za plače, pozabljajo pa na svojo družbeno vlogo kot upravitelji splošnočloveškega premoženja.

Tudi gostinci v Celju so sprejeli sklep, da bodo uveljavili v letošnjem letu 6-8% amortizacije, ki jo bodo odvajali na svoje tekoče račune in računске knjizice, posebna komisija zbornice pa bo preko svojih organov svetovala, katera dela in v kakšnem obsegu naj bi se izvršila. V gostinstvu bo brez dvoma treba najprej posvetiti vso skrb inventarju in ostali notranji opremi. Zbornica je predlagala, da bi se amortizacijski sklad gostinstva formiral pri zbornici, od koder bi posamezniki lahko najemali/brezobrestno posojilo. Vendar ta predlog ni bil sprejet, bodoča praksa pa bo pokazala, kaj je bolj koristno.

Nova glasbena šola?

Na Slomškovem trgu stoji preko 250 let stara zgradba, ki zapira trg z zahodne strani nasproti cerkvi. Na prvi pogled je to starina svoje vrste, toda brez umeniške ali zgodovinske vrednosti. Na zadnji strani zgradbe sta dva odprta hodnika, ki sta značilna za tovrstne stavbe pred 100 leti. Skozi temno vežo prideš po vijugastih stopnicah v prvo nadstropje, kjer uzreš številna vrata, ki vodijo v učilnice, majhne kame-re in lučnje. Glasovi, ki prihajajo iz za- vseh vrat, izdajajo, da je tu glasbena šola. Vse križem se slišijo glasovi klavirjev, trobent violine, pevcev itd. Zgradba je služila glasbenemu pouku že med obema vojnoma, ko je imela nekaj prostorov tedanja Glasbena matica, v drugem nadstropju pa je bil tedaj mestni muzej. Po vojni je dobil muzej svojo lastn ostrebo, celo zgradbo pa je zasedla glasbena šola. V prvem nadstropju je pisarna in 5 učilnic, v II. nadstropju so 3 velike učilnice, vsega torej 8 šolskih sob. Posebno v popoldanskih in večernih urah je opaziti živahno vrvenje, številni učenci prihajajo in odhajajo, stopnice in vegasti hodniki škripajo. Preko 200 učencev je vpisanih na šoli, nekateri se učijo po dva instrumenta, tako da lahko računamo, da je zaposlenih na šoli 230 mest. To je marsikateri, ki ga more šola sprejeti. Interno šolsko delo se je v teh letih po oseboštivni močno razmahnilo, kvaliteta vidno rase od leta do leta, kar je najbolj vidno na javnih produkcijah učencev, ki jih prireja šola ob koncu vsakega šolskega leta. Ta je nekaj taven obračun dela, ki ga daje šola staršem in širši javnosti. Poleg javnih produkcij so še interne produkcije v šoli sami v učilnici, ki pa je za to svrhu že davno premajhna. Toda to ni vse; poleg čisto glasbeno vzgojne naloge vrši šola funkcijo kulturno umetniškega žarišča za Celje in okolice. Tu vadijo ob večernih urah zbor in orkester, ki prirejajo redno koncerte v mestu in na po-deželju. Šola organizira tudi koncertna gostovanja ter posega odločilno v glas-beno dogajanje v Celju.

Vsako šolsko leto sprejme šola okrog 25 novih učencev, okrog 30 ni sprejetih, ker ni prostora za vse. Osem učilnic zadaleka ne zadostuje za vse potrebe šole brez ozira na to, da docela manjka nujno potrebna lastna koncertna dvorana ter stranski prostori za arhiv in instrumente. Pa tudi sicer zgradba ne odgovarja zahtevam sodobnega šolanja.

Oh, ta kultura!

SKUD »Prešeren« je priredil v Prešernovem tednu svoj večer. Nastopili so: govornik, zbor harmonikašev ter tamburašev. Ker sem ta dan imel precej naporno delo, sem vzel zvečer tableto Kodeina ter trdno zaspal. Kodein pa ima posledico, da mnogo sanjaš. Sanjal sem, da sem umrl. In ker sem umrl, moram priti v nebesa ali pekel. Odločil sem se za nebesa, zaenkrat. Prvi, katerega sem srečal, so bili gospod Slomšek. Vprašali so me, če sem kristjan ali klerikalec. Ko sem jim povedal, da sem le kristjan, so bili kar zadovoljni. Kar zagledam gospoda dr. Franceta Prešerna v živahnem razgovoru z gospodom Levstikom, Prešern je robantil in tolkel po miži, da me je kar zamikalo prisludniti. Evo, kaj sem slišal:

In to imenujejo Celjani Prešernov teden? In to naj bo v počastitev njegove spomina? SKUD priredi v Celju v Narodnem domu moj teden, to je prvo prireditev tega tedna. Nastopi govornik, nastopi zbor harmonik in tamburašev. Saj je bilo vse kar lepo in navzoči so nastop toplo pozdravili. Toda, mar je to kulturna prireditev, da je dvorana komaj za silo polna in ti navzoči so po večini le prijatelji harmonik ali tamburic. Paz jih zanimam šele v drugi vrsti. Ja to me ne grize, saj nisem tak egoist, da bi moral vso slavo požreti sam, in glasba je tudi važen kulturni faktor. Toda, kaj me grize? Grizejo me vsi oni, ki na prireditve niso prišli in ki bi v prvi vrsti morali priti.

Saj razumem, Levstik, tristo jih je šlo ta večer v gledališče, dvesto na mogo proslavo, kam pa so šli ostali Celjani? Naj ti povem: če bi jaz napisal namesto Krsta pri Savici tekste za šlagerje, bi jih današnja nadebudna mladina znala vse na pamet in na gimnazijah ne bi bilo cvekov v slovenščini.

Ha! Nas so učili, da je kultura ljubezen in zanimanje za vse, kar je lepo in plemenito. Povej našim Slovincem, kaj je lepo in plemenito: Lepa narava, lepa pesem, lepa glasba, lepa knjiga, lepa petje, pa tudi lepo vedenje, lepo srce in lepa duša. Vprašaj jih, če se tega zavedajo. Če bi se oni tega zavedali in imeli res smisla za to, bi bili vsi ljudje pošteni, vsi bi bili dobri ljudje, dobri delavci in dobri državljani, in — kriminalna rubrika v časopisih bi bila prazna.

Veš kaj, Levstik, tisti, ki prihajajo na kulturne prireditve, so v mojih očeh še ljudje. Vse drugo pa: kramp in ne liro v roke! Vse to sem sanjal. Morda velja tudi za mene: česar je duša polna, o tem človek rad sanja. C.R.

Nova glasbena šola?

Učne sobe so pretežno majhne in temne, tla so pokrita s grčavimi in črvi-pilnimi deskami, ki se majojo pri vsakem koraku, okna so stara in preperele itd. Pomanjkljivosti nebroj, od katerih ni najmanjša ta, da zgradba ni bila nikdar namenjena za pouk glasbe ter zaradi tega nima akustične izolacije ter se iz ene sobe sliši igranje v drugo, kar seveda močno ovira pouk. Tudi če bi za generalno popravilo stavbe potrošili veliko vsoto, bi bila šola za svoj namen še vedno premajhna. Mislimo, da bi torej treba na novo, ki bo odgovarjala vsem sodobnim zahtevam.

Dasi je nujna zidava nove glasbene šole očitna, moramo upoštevati, da ima mestni ljudski odbor številne probleme, ki čakajo na rešitev in terjajo veliko denarnega sredstva. Nemogoče je rešiti vse hkrati, zato bo treba z zidanjem še par let potrpeti. S pametno razdelitvijo bi se pa vendar mogli s časom približati svojemu cilju, in sicer tako, da bi si zadali nalogo letos določiti stavbišče nove šole in izdelati idejni osnutek. Če bi imeli enkrat pred očmi situacijo, bi se menda našla tekom dveh let sredstva za izdelavo načrtov. Od tod do uresničenja pot ni tako težka. Upajmo, da se bo tekom let naš finančni položaj izboljšal, medtem bodo že rešeni nekateri drugi problemi in tedaj bi mogli začeti zidati šolo.

Kje naj bi stala nova glasbena šola? Važno je, da je čimbolj v centru mesta obnem pa v kaksi slabo prometni ulici. V počev bi prišlo stavbišče v Ulici 29. novembra za 1. osnovno šolo, morda tudi v bližini I. gimnazije.

Kulturne potrebe so po osvoboditvi močno zrastle, pričakovati moramo pa še daleko večje razmahna. Glasbena šola je v tem dogajanju izredno pomemben činitelj, ki rabi zaradi tega svoj lasten dom, ki bi odgovarjal tako v praktičnem kot v kulturnem pogledu. Mestni ljudski odbor se je tega dobro zavedal, ko je z velikim razumevanjem na eni od svojih sej v decembru leta 1952 že načelno pristal na zidavo nove glasbene šole. Zato smo lahko prepričani, da se bo zamisel, ki jo imamo, a v doglednem času uresničila. Končno bo zanimal problem novo nastajajoče glasbene šole celjska kulturno-umetniška društva, zlasti še ona, ki nujno odgovarjajočih prostorov za vaje.

V novi šoli bi bilo za vse dovolj prostora!

V šali švrk po napakah...

UGANKA

Kje najdete napis »MLO« — Shranjevalnica koles. Prepričan sem, da tega napisa — v višini kakih 6 metrov — ne odkrijete, če nimate na vrhu klobovka očal! Navadni zemljan ga bo težko našel, še teže pa kolesar, ki ne more na prometnem kraju imeti oči tudi v drugem nadstropju. — Napis, ki sicer tudi dotični hiši nikakor ni v okras ali reklamo, je v središču mesta.

Na lov torej za napisom! Rešitev »uganke« vam javimo prihodnjik.

Ugankar

TROJE SODOBNIH PREGOVOROV

Nezaželen: Kot ponudnik v trgovini za promet z rabljenimi predmeti (razen če nimaš ameriške robe).

Zaželen: Kot kupec, istotam, neglede na to, kaj kupiš.

Potreben: Kot sta obadva za podjetje, ki zaradi tega obstoja.

SITA VRANA LAČNI NE VERJAME

Stehtajte težo Povličnik Franca in njegove žene Marije, na drugi strani pa težo 73-letne prevzitarice Ane, ki je sestra gospodarja Franceta na Okonini pri Ljubnem, pa boste videli razliko. Prevzitarica spi na podstrežju skednja, večidel je lačna in silno kregana, če ji sosedje podarijo skorjo kruha. Občinski odbor je dal Ani 1000 din podpore mesečno, pa se revici nič ne pozna.

V RADMIRJU IMAMO

»KONKURENTA«

Uredništvo »Savinjskega vestnika« v imenu vseh časopisov izjavlja, da tov. Ogriz, šef Gozdne manipulacije nima nič skupnega z novinarskim društvom, kot je to izjavil v krajevni gostilni v Radmirju, ko je nalašč polil mizni prt z vinom, nato pa grozil, da jih bo dal v časopis. Izjavljamo, da se tudi novinarji nič drugače ne oblačijo, če hočemo na »terens«, kot je rekel ta tovariš, saj nismo detektivi.

UGANKA...

Prvi: — Ti, ali veš zakaj ni postržba najboljša v trgovini KZ v Ljubnem? —

Drugi: — Kaj ne bi vedel. Osem uslužbencev je tam notri pa so eden drugemu napoti in pridno žonglirajo s cenami, ki so vsak dan drugačne.

ZA LUNO...

Ce ne veste, kje se v Savinjski dolini nahajata kraja »Lackendorf« in Pragwald si oglejte nekatere hiše v Preboldu in Latkovi vasi. Kdo ve, če je po osmih letih prišla do njih vest o kapitulaciji Tretjega rajha. Senzanite jih s to »novico«. (Habakuk)

Beseda tistih, ki filme predvajajo...

»Dobronamerna« kritika tov. B. V. nam je prišla prav. Ustregla nam je za povod, da objasnim nekatere stvari, ki bodo naše obiskovalce zanimale:

NA KRATKO O FILMIH SPLOH...

Film nudi ljudstvu potrebno razvedrilo in hkrati duševno hrano. Svojičas, v bivši Jugoslaviji, so podjetja nabavljala filme stihijsko, brez ozira na vrednoto in vzgojno plat. Šlo je le za denar filmskim trustom in lastnikom filmskih gledališč. Danes so naša podjetja zavzela do tega vprašanja nekako načelno stališče.

Pri vsem tem je treba omeniti, da je v naši državi postal film last širokih množic. Pred vojno je bilo v Sloveniji 53 kinodvoran. Danes imamo 189 kinodvoran, v številu onih deset, ki jih je okupator uničil, pa smo jih obnovili.

FILMI IN DEVIZNA POLITIKA...

Zaenkrat si ne moremo misliti in privoščiti večje izbire filmov. Za leto 1953 je za Slovenijo predvidenih 80 novih filmov iz uvoza. To se pravi, da bomo te filme, poleg repriz in domačih filmov predvajali te filme skozi vse leto. Nemogoče nam bo torej pogosteje menjati repertoar. Bilo bi seveda idealno, če bi lahko zamenjali filme, čim bi obisk padel. Toda to ni zaenkrat mogoče, dokler bodo za nas uvoženi filmi tako draga stvar in dokler moramo skrbeti tudi za razvoj naše domače filmske proizvodnje.

KAKO JE Z OBISKI V CELJU...

Lani je bil obisk približno takle: V »Union«, ki predvaja večji del premier-ske predstave je bila dvorana povprečno zasedena s 52%. Kino »Dom« že manj, komaj 48% s predstavami letnega kina vred. Torej to pomeni, da ti današnjem stanju in številu kopij ter domačih filmov pri podjetju za razdeljevanje filmov, res ni potrebna v Celju še ena kinodvorana. Tovariš B. V. gotovo obiskuje kino ob menjavi, ko se večinoma res tare ljudi. Če pa bi prihajal ob koncu termina (pri nekaterih tudi od 7 do 8 dni) bi videl, da tudi največje detektivke vrtimo ob malem številu obiskovalcev.

CENE VSTOPNICAM IN MATINEJE...

Ko konec leta 1951 zaradi nenadne podražitve skoraj ni bilo več obiska, je kolektiv zmanjšal cene samoiniciativno sprva za 25%, pozneje pa za 28,57% v »Unionu« in 57% v »Domu«. Podražitev je nastala zaradi podražanja filmskega traku, oglja, negativov in zvišanja režijskih stroškov (kurjava, tok, čiščenje itd.). Torej ne drži, kot pravi tovariš B. V., da bi bile pred vojno cene vstopnicam višje. Če vzamemo razmerje 1:10 so izenačene, če niso bile prej celo nižje.

Kar se matinej tiče, bo pisec verjetno vedel, da smo jih v letih od 1948 do 1950 še imeli v programu. Toda obisk je bil tako slab, da režijski stroški zdaleč niso bili doseženi z vstopnico. Pripominjamo pa, da podjetje predvaja nešteto predstav za šole po zelo znižanih cenah, samo toliko, da pokriva stroške režije.

NAPOSLED SE O REKLAMI...

Pisec predlaga, da bi uvedli kratke predobjave, ali kakor se bolj razume, kratke izvlečke bodočih spredov. Pojasnjujemo, da je to povezano s stroški, filmski trak pa je uvozna roba, in da bi tako predobjavljanje črpalo sredstva za domačo kinoproizvodnjo. Sicer pa reklama trenutno zadovoljuje kinoobi-

skovalce. Časopisi, radio, filmske revije, oglasne omarice. Objubljam pa, da bomo reklame omarice še izboljšali. Poleg tega objavljamo še pred tednikom in predfilmom spored bodočih predstav.

...IN KONČNO O PREDPRODAJI

Predprodaja je verjetno zadovoljiva. V nedeljo dopoldne je ne bomo uvedli, ker morajo tudi naši uslužbenci imeti kak pol dneva v tednu prosto in ker se moramo ozirati tudi na okolico, ki večinoma obiskuje nedeljske predstave, pa bi popoldne ne prišli več do vstopnic.

Predprodaja za dan ali celo več dni naprej ni dovoljena, ker je svojčas bilo dosti »črne borze«. Prodajali so kupljene vstopnice po dražji ceni naprej onim, ki so na vsak način hoteli ta dan v kino.

Toliko torej o nas, ki filme predvajamo. Radi bi tudi mi marsikaj, kar bi povečalo zadovoljstvo naših cenjenih obiskovalcev, toda zaenkrat velja tudi za nas ona: »Človek se stegne, kolikor je odeja dolga.«

Člani ZB v Slovenskih Konjicah so podali obračun dela

V nedeljo je bil v Slovenskih Konjicah občni zbor organizacije ZB. Udeležba ni bila ravno najboljša, saj je prišlo le okoli 60 članov, med odsotnimi pa je bilo tudi nekaj vidnejših funkcionarjev. Kot gost se je skupščine udeležila tov. Borovšak Helena predsednica OO ZB NOV.

Iz obširnih poročil dosedanega odbora se je pokazala precejšnja delavnost iz konjske občine v preteklem letu. V Stranicah in v Spitaliču sta bila ustanovljena pododbora, ki dobro delujeta.

Pri partizanski patroli 22. julija so člani ZB aktivno sodelovali ter ob tej priliki obiskali številne vasi in družine, znane iz časov NOB. Proslave v Dol. Toplicah se je udeležilo okoli 300 bivših borcev, prav tako pa so sodelovali pri proslavah 1. novembra v Spitaliču, na Frankolovem in v samih Konjicah.

Precejšnjo skrb je nudila organizacija ZB tudi predvojaški in izvenarmadni vzgoji, pomagala pri reševanju priznavanja pravice do invalidnine, posredovala pri zaposlitvi njenih članov in pripravila družabni večer. Do konca lanskega leta je odbor zbral življenj-

Tistim, ki vlagajo prošnje za pokojnino

Vsakdo, ki boče vložiti pri katerem koli zavodu za socialno zavarovanje za osebo ali družinsko pokojnino prošnjo, naj se pozrej točno informira, ali ima do tega pravico ali ne. Zaradi tega naj se obrne na najbližji zavod za socialno zavarovanje ali pa na najbližje društvo upokojencev, kjer mu bodo dali potrebna pojasnila. Tako se bomo izognili slučajem, da bodo ljudje, ki imajo le nekaj let službe in sploh nimajo pogojev za pokojnino, po nepotrebnem trošili čas in denar za poštnino, končno pa jim bodo njihovi predlogi odbili. To ne povzroča samo neudovanja pri ljudeh, ampak tudi po nepotrebnem obremenjuje administracijo zavoda in povzroča zavodnem nepotrebne stroške.

Zato se naj vsakdo, ki misli, da ima pravico do pokojnine, prvenstveno informira pri zavodu ali pa pri društvo upokojencev, ne pa pri kakem zakonitem pisarju in mu še plačuje za nepravilno informacijo. Taki ljudje imajo dostikrat le interes na tem, da kaj zaslužijo, ko pa pride do odklonitve, pa svojega »klijenta« čenjavajo proti zavodu za socialno zavarovanje ali pa celo proti oblasti, češ glej, kako so krivični.

Zaradi tega je v interesu vsakega posameznika, da si prihrani čas in denar in se najpoprej informira pri pristojnem organu o svojih pravicah, nato jih pa šele terja.

DELAJSKI SVET VELENJSKEGA RUDNIKA JE ZASEDAL

Pretekli četrtek je zasedal delavski svet velenjskega rudnika, ki mu predseduje marljivi predsednik Jakob Grčar. Razpravljali so v glavnem o pomoči delavcem, ki želijo graditi individualne hišice. Poleg velike gradbene dejavnosti je v Velenju stanovanjska stiska še vedno zelo pereča, zlasti za tiste, ki stanujejo v nezdruvanih barakah in v tesnih ter vlažnih stanovanjih. Dosedaj se je prijaviło 32 interesentov, ki bodo dobili od 50. do 270.000 din pomoči. Delavski svet je odločil za pomoč delavcem pri gradnji hiš 8 milijonov din. Tako bodo tu z gradnjo enodružinskih hišic odpravljali stanovanjsko stisko. Lani so sezidali 32 stanovanj v blokih, letos pa bi moralo zrasti zopet 87 stanovanj.

Razpravljali so tudi o spremembah tarifnega pravilnika, v glavnem gre za spremembo plač mladoletnikov od 16 let naprej, ki bodo razporejeni v podgrupe. Nadalje so govorili o prečem vprašanju ambulante. Velenje potrebuje zdravnika za nezaravovance, ker le-ti ne bodo imeli več dostopa v rudniški obrat, kjer se sedaj nahaja rudniška ambulanta, ki pa sedaj sprejema tudi ostale bolnike, ki niso zavarovani.

OBČNI ZBOR VOJNIH VOJASKIH INVALIDOV V REČICI OB SAVINJI

Nedavno so imeli člani ZVVI v Rečici ob Savinji občni zbor, na katerem so ugotovili, da so pretelo leto bolj delal kot predlanskim. Tako so za obnovo šole v Rečici prispevali okoli 43.000 din v denarju, lesu, voznjah in prostovoljnem delu. Poleg tega so sodelovali pri raznih partizanskih praznikih, patroljah in proslavah. Sodelovali so pri razbitju davkov, da so bili invalidi pravilno obremenjeni. Govorili so tudi o potrebi ustanovitve maloprodajne trgovine za tobak. Ker ni primerne prostora, bodo z lastnimi sredstvi in delom zgradili novo trafiko. Zene so iznesle, da so otroci invalidov v šoli zapostavljeni. Če je to res, bo prevrnil odbor in ukrenil potrebno. Izvolili so nov upravni odbor s tov. Venekom na čelu, ki se je že doslej zelo zavzemal pri delu organizacije. Med sklepi, ki so jih sprejeli, je bil tudi ta, da bodo zasluženi denar s 500 prostovoljnimi urami razdelili najpotrebnejšim članom ZVVI.

IZ ŠMARTNEGA OB PAKI OBČNI ZBOR KMETIJSKE ZADRUGE

Zadnji nedeljo je bil občni zbor Kmetijske zadruge Šmartno ob Paki, katerega se je udeležilo nad sto združnikov. Iz poročil je bilo razvidno, da je imela zadruga v preteklem letu nad 1.300.000 din čistega dobička. Odselki so storili vse, kar je v danih prilikah bilo mogoče storiti. Posebno se je to leto izkazal odkupni osek, saj je zajel na svojem področju ves svoj oko-

pise 65 padlih borcev in žrtev fašističnega terorja ter pristopil k zbiranju podatkov partizanskih sirot in vdov. Odbor je priznal tudi nekatere svoje napake, ki so v tem, da med letom ni večkrat sklical članstva na skupne sestanke. Tudi posamezni odborniki se niso v celoti zavedali svoje naloge, saj sta se vseh 16 sej med letom udeležila je bil tudi tov. Arčnik Jože, Košak Ivan ter okrajni odbornik tov. Šporar Anton.

V razpravi so člani predlagali, naj bi se v bodoče večkrat organizirali razni izleti v znane okoliške partizanske vasi, ki so med NOB dale našim borcem vse kar je bilo v njihovi moči, a jih danes skoraj pozabljamo. Tudi o postavitvi spomenika v Konjicah je bilo govora ter so sklenili, da bodo z nabliranjem sredstev pričeli že letos. Zelo poučne nasvete in pripombe je dala članstvu tov. Helena Borovšak, ki se je dotaknila vprašanja vzgoje mladine, ki je v NOB izgubila svoje starše. Poudarila je skrb za tiste, ki so v NOB izgubili svoje zdravje ali postali vojni invalidi.

L. V.

AVTORSKO PRAVO ZA ROŽE V ANGLIJI

Vrhovno sodišče v Angliji je sklenilo priznati vsem gojiteljem rož, ki so iznašli ali vzgojili nove vrste rož, nekako avtorsko pravico. Vsi, ki bi takšne rože hoteli gojiti, bodo morali plačati tantsjeme vrtnarju, ki jo je prvi vzgojil in patentiral.

liš in odkupil kljub suši vse, kar se je dalo odkupiti. Lep napredek je pokazal kreditni osek, saj so vloge narasle že nad 1.200.000 din. Čisti dobiček so razdelili v razne sklade, 65% od celotnega čistega dobička so dali v investicijski sklad, kar so vsi združniki pozdravili. Občni zbor je sprejel tudi nova pravila, obenem pa je pooblastil novi odbor, da čimprej zgradi prepotrebno strojno lopo in sušilnico za hmelj. Za elektrifikacijo Gavic in Veličkega vrha je odbor prispeval članom-združnikom 60.000 din, kar je prav hvale vredno.

Zastopnik ZOB tov. Turnšek je pozdravil zbor in želel zadrugi še novih uspehov na združnem polju, obenem pa pohvalil zadrugo. Tudi revizijsko poročilo je izzvenelo v tem smislu.

Pri volitvah so združniki znova poverili mesto predsednika tov. Drevu iz Slatin, ki je že sedaj uspešno deloval na tem mestu.

KORISTNI TEČAJ

Ker morajo trgovski nameščenci še letos položiti strokovno-praktične izpite, je tukajšnja okrajna trgovinska zbornica organizirala za vse prizadete tečaj, ki jim bo v veliko pomoč, da bodo lahko nameščenci predpisane izpite opravili ob pravem času. Tečaj bo vsak četrtek v Smartnem ob Paki, katerega obiskuje nad 100 nameščencev iz vsega okraja. Program je precej obširen, vendar ga bodo tečajniki z dobro voljo zmogli, posebno še, ker predavajo na tečaju predavatelji praktiki, ki bodo storili vse, da jim bo snov na čimbolj poljuden način raztolmačena.

OBČINSKA KONFERENCA

Pretekli petek je bila občinska konferenca, na kateri so izvolili delegata za republiški kongres OF. Z večino glasov je bil izvoljen tov. Dvornik iz Paške vasi, znani borec iz narodnoosvobodilne borbe. Na konferenci so razpravljali tudi o bodočem delu, nato so sprejeli važne sklepe, ki bodo podlaga za boljše in uspešnejše delo. Ob koncu je predsednik OO OF tov. Nopotnik izročil pismeno pohvalo VO OF Smartno ob Paki za njegovo dosedanje delo.

IZ BOČNE

Na pustno nedeljo se je naša dramska skupina predstavila gledalcem z dobro uspešo Finžgarjevo ljudsko igro: »Divji lovec«. Da je prireditelj tako dobro uspeja je v prvi vrsti zaslug režiserja, dolgoletnega prosvetarja tov. Zmavc Martina.

Vloge so bile premišljeno in dobro razdeljene. Najbolje se je odrezal tov. Slapnik Slavko v vlogi Tončka, zaščitnika nesrečnega para — Majde in Janca, ki sta ga dobro podala tov. Krefel in Fedranova. Tudi tov. Fale je v vlogi srenjskega Rihtarja odlično prikazal pristnega starega vaškega mogotca, ki mu je denar vse. Pravtako niso hoteli zaostajati še ostali igralci, kar je še toliko bolj razveseljivo, če upoštevamo, da je bil pretežni del njih priča na odru.

Dobro vtis na gledalce je napravila tudi scenarija, saj so mnogi izmed njih gledali novooopremljeni oder prvč. Posamezni prizori pa bi lahko bili še mnogo lepši, če bi bila odrska razsvetljava že dokončno urejena, kar pa nam podjetje, ki je oder izdelalo zaradi preobilice dela za enkrat še ni bilo v stanju izvršiti.

Uspeh je prireditve naših igralcev ne bi upsal, temveč naj bi jim dal novega elana, da bi se še z večjo vneto vrgli na delo in se nam v bližnji bodočnosti zopet predstavili s kakšnim kvalitetnim odrskim delom.

P. M.

ZAVIDNA POCENITEV

Neki ameriški znanstvenik je izračunal, da bo z izumitvijo atomske bombe uboj enega vojaka stal v bodoče namesto 1000 funtštelingov samo en funtšteling. — Pomislite! Če bi se ena čevljev znižala v istem sorazmerju, bi dobili pri nas par gojzeric za 8 dinarjev.

V Čretu se pripravljajo na živahno politično in kulturno delo

Osvobodilna fronta v Čretu je zadnje čase zašla v neko mrtvilo v svojem delovanju. Ima sicer agilnega predsednika tov. Avgusta Cokana, vendar njegovo požrtvovalno delo ni našlo niti med odborniki niti med članstvom živahnega odmeva. Da bi delo organizacije zopet poživel, so prav v počastitev kongresa sklical posebno odborovo sejo, ki so ji prisostvovali tudi člani osnovne organizacije Zveze komunistov z edino točko dnevnega reda: poživitev in organizacija dela OF na terenu.

Predsednik je v svojem referatu nanažil vzroke, zakaj je do mrtvila prišlo in kaj bo treba ukreniti, da se delo zopet poživi. Vsi navzoči so soglašali v tem, da je glavna krivda nedelavnosti v raztresenem terenu samem in da Čret sam nima pravega centra, kjer bi se člani Fronte shajali. Res je, da gre nova Tovarna organskih barvil organizaciji zelo na roke in daje Fronti na razpolago svojo sindikalno dvorano in se nameščenci tovarne prav živahno udeležujejo v organizaciji, vendar je ta prostor za mnoge člane preoddaljen.

Člani sindikatov niso dovolj skrbeli za mladino

Preteklo nedeljo je bila v Slovenskih Konjicah redna letna skupščina krajevnega sindikalnega sveta, katere se je od 75 izvoljenih delegatov v podružnicah udeležilo 69 delegatov, razen teh pa še lepo število ostalih odbornikov. Poročilo o delu preteklega leta je pokazalo, da je krajevni svet s sodelovanjem s podružnicami storil precejšen korak naprej, kar se je odražalo pri delu v podružnicah. Na njegovem področju je bilo med letom sklicanih več sesatankov in konferenc z odborniki iz podružnic, na katerih so obravnavali tekoče naloge in probleme. Pri tem delu se je zlasti odlikovala podružnica tovarne kovanega orodja v Zrečah.

Razprava, v kateri je sodelovalo več delegatov, je pokazala na nekatere probleme, ki jih bo treba čim prej rešiti. Med te spada tudi ureditev družbene evidence in izplačilo plač pri trgovcih, pa tudi v nekaterih drugih podjetjih. Kljub temu, da je poslovanje podjetja bilo v redu in odobren plačilni fond, pa v Trgovskem domu v Konjicah niso mogli izplačati celih plač. Važno vprašanje, ki so ga delegati načeli, je tudi vzgoja mladine, zlasti vajenske v večjih podjetjih ter pri zasebnih obrtnih mojstrih. Člani sindikatov niso dovolj skrbeli za mladi naraščaj kot tudi ne za mladinsko organizacijo. Mladina sicer dela v raznih društvih, vendar pa je še lepo število takih, ki ne delajo prav nikjer. Od takih mladincev in mladnic pa ne moremo pričakovati, da bodo postali dobri delavci. Na skupščini so tudi sprejeli predlog, naj bi podjetja prispevala KSS denarne zneske, ki bi jih ta potem razdelil v služaju potrebe članom. Prav tako bodo v podružnicah pričeli takoj z akcijo za zbiranje prispevkov za poplavlence v Holandiji.

V novi plenum, ki bo štel 27 članov, so izvolili predane člane sindikata iz vseh podružnic, ti pa so takoj nato izvolili 9 članski izvršni odbor. Razen tega so na skupščini izvolili še 5 delegatov za okrajni svet, na republiškem kongresu ZSS pa bosta konjske sindikate zastopala Kapun Bertl iz Tovarne kovanega orodja Zreče ter Langerholc Vinko iz Tovarne usnja v Slovenskih Konjicah.

L. V.

Jezič očistite peg!

Kaj se gor držite zavolo moje spraha! Mi ta stari smo se pač pr soldatih pod Francem loželem in po fabrikah lrdherbali. Moj sin že ne govori več tako. On že reče vijak namesto šrauf in skobelnik namesto hoblonk. In da naj plačam dinar za vsako besedo, ki ne bo slovenska? Dobro! Jaz rečem na primer: »Direktor in sekretar sta imela besprehango, kak bi razlata štofo«. Plačam pet dinarjev. Vi, ki ste šolani, pa rečete: »Direktor in sekretar sta diskutirala o distribuciji tekstilij.« Plačate tudi pet dinarjev! Moj sin pa reče: »Ravnatelj in tajnik sta razpravljala o razdelitvi tkanin.« Vidite, on pa naj vtake v žep najinega kovača.

Ko nas starih več ne bo, bo tudi izginila naša spraha. Mladina pa naj se potrdi, da bo govorila lepše. Saj je to tudi del kulture. Samo, ne kvarite nam mladine z novimi grehi. I. J. s prijatelji, ki ste jih nabrali po dugi svetovni vojni. V našem slovarju tukj naz. monjka samo še: kelner, jelfrejtur, felfebelj, parkma, her, potem pa lahko začnemo govoriti šaraše pa raskie. Je pač stero pravilo: kar je tuje, je nobl. Dr. Mirko Rupel se trudi, da bi spravi naš slovenski voz iz levega jarka ob cesti, pa mu nesrečna šajtrga zaide v desni jarek. C. R.

NEKAJ BESED O DELU MLADINSKIH ORGANIZACIJ V SENTJURSKI OBČINI

Pred leti je bila mladina v Sentjurju zelo delavna. Pa tudi v sosednjih vaseh niso zaostajali. Mladinsko delo v aktivu je počasi propadalo, še pred nekaj meseci je bilo vse tiho, a zdaj se je delo pričelo znova. Najprej se je zganila mladina Sentjurja, ki so jo na pobudo partijske organizacije pričela redno sestajati.

Zganilo pa se je tudi v okoliških vaseh: Groblenem, Vrhnem in Blagovni. Čeprav je po teh aktivih večinoma samo kmečka mladina, vendar deluje, morda včasih se bolje kakor dijaška in trška mladina, ki ima na razpolago vse od kina, gledališča, knjižnice pa do športa in zabave.

Zleteli je, da bi se zganila mladina še po drugih okoliških vaseh Sentjurja, naloga komiteja sentjurske občine pa je, da pomaga pri utorjanju aktivov in daje prve napotke. Mladinci sentjurske občine na delo. Dokazati moramo, da smo voljni delati, da gremo po poti današnje stvarnosti. Ob skupnem delu in skupnih uspehih se bomo vsi veselili. Č. T.

Zato je odbor prišel do prepričanja, da bo tudi v Čretu treba poiskati primernejši prostor v centru, ki bo privabil večje število članstva na sesanke in druge prireditve. Izvoljena je bila komisija, ki bo to vprašanje temeljito proučila.

Odbor je tudi mnenja, da do rešitve tega vprašanja delo organizacije ne sme počivati. Delo za proslavo 8. marca — Dneva matere — je že v teku. V okviru AFZ bodo žene organizirale gospodinj-ski tečaj, posebna skupina frontovcev pa bo skušala organizirati in aktivizirati mladinsko in pionirsko organizacijo. S poljudnimi in zanimivimi predavanji bodo pritegnili tudi ostalo članstvo. Povabili bodo tudi ljudsko univerzo, da prisloži s svojimi vzornimi predavanji na pomoč.

Kakor pred tem zbor volivcev, tako je tudi ta živahna seja pokazala, da naš Čret ne spi, marveč se pripravlja na živahno politično in kulturno-prosvetno delo. Da bi ta plemenita aktivnost odbora in posameznih članov ne ostala samo pri besedah!

Ja Celja ...

... in zaledja

CELJSKO AVTO-MOTO DRUŠTVO PRED NOVO SEZONO

S prihodom pomladi se bo spet pričela sezona celjskega avto-moto društva »Slavko Slander«. Društvo bo organiziralo nove tečaje, na katerih se bodo usposabljali za ravnanje z motornimi vozili. Danes, v dobi silnega razvoja tehnike je poznavanje motornih vozil zelo pomembno. Kmalu bo prišel čas, ko si bomo sploh težko zamislili človeka, ki ne bi znal ravnati z motornimi vozili.

Celjsko avto-moto društvo je od osvoboditve do danes usposobilo že skoraj 400 šoferjev. Zanimanje je bilo posebno veliko v prvih letih, dočim v zadnjih dveh letih zanimanje pada, če tudi vemo, da je v Celju še mnogo ljudi, ki bi radi poznali »umetnost« motorja in postali šoferji in morda celo tekmovalci.

Celjsko avto-moto društvo, kateremu predseduje tov. Pipan, direktor »Prevozništva«, namerava letos nabaviti še nekaj novih vozil, tako da bi razširilo svojo dejavnost. Društvo se tudi zavzema za zgraditev Doma ljudske tehnike in za zgraditev hipodroma. V domu ljudske tehnike, ki ga bodo letos verjetno pričeli graditi, bo društvo dobilo razne delavnice in šolske prostore, na hipodromu pa bodo vadili in tekmovali.

J. V.

RDEČI KRIZ NA JOŽEFOM HRIBU

Je to dni na občnem zboru podaj obracun dela v minulnem poslovnem letu. Iz podanih poročil je bilo razvidno prav lepo in uspešno delovanje. Pomnožilo se je članstvo in tudi pri zbiranju članarine in drugih prispevkov so bili uspehi lepi. Na terenu je urejena tudi postaja za prvo pomoč, ki je že v nekaj primerih nudila pomoč potrebnim. Za tekoče poslovno leto si je Rdeči križ na Jožefovem hribu zadal nalogo, med drugim pridobiti še več članov, sodelovati z ostalimi množičnimi organizacijami, prirediti predavanja, sodelovati v tednih RK in TBC in poskrbeti, da bo pričel z delom zdravstveni aktiv.

OTROŠKE DOKLADE IN SE KAJ...

K članku pod tem naslovom v »Savinjskem vestniku« št. 7, pripominjamo naslednje, da ne bo nepotrebnega kritiziranja:

Tajništvo MLO je izdajalo potrdila in zaslisevalo priče za otroške doklade od 29. januarja dalje vsak dan. V 14 dneh je od 4800 upravičencev za doklade, prišlo na vrsto več kot 2000 strank, ali sto strank na dan. To so bili večinoma upokojenci, invalidi, uslužbenci v privatnem sektorju itd. ker so podjetja sama zaslisevala priče in pošiljala urejne spise na MLO. Torej gneča ne bi bila potrebna, če bi stranke pravilno izpolnile listine. Večji del strank je prišlo brez izpolnjenih listin, drugi pa so jih pomanjkljivo izpolnili. S tem, da so pisali kar v uradu, ali pa so zanje pisali uslužbenci MLO, so sami zakrivilili čakanje pred vrati.

Sedaj je delo v glavnem že mimo. Prihajajo le še taki, ki so imeli pomanjkljive podatke. Le-tem ne bo težko izbrati dan, ki je določen za sprejem nepovabljenih strank, ker jih je samo še majhno število.

Napoved moramo pripomniti tudi to, da je MLO urad, ki ima veliko tekočega dela. Zato mora imeti vsak uslužbenec MLO v tednu kakšen dan mir, da te zadeve lahko v redu izvrši. Prav zaradi tega so določeni dnevi za nepovabljenе stranke. Kaj vam pomaga če ste danes vložili prošnjo, jutri pa uslužbenec ne more poslati vaše prošnje v rešitev, ker so spet navalle nanj nove stranke. Toliko, da se razumemo in da ne bo kritike, ki bi postavljala MLO v slabo luč pri volivcih.

Iz tajništva MLO Celje

LJUDSKA UNIVERZA V CELJU

S sodelovanjem Društva inženirjev in tehnikov prireja LU v Celju predavanje univ. prof. inž. Peterlina Antona: Praktična izbira atomske energije v tehnične namene. Predavanje, ki ga ponazarjajo slike, bo v petek, dne 6. marca 1953 ob 19.30 uri v predavalnici učiteljskega. Vsi vjadno vabljani!

ZAHVALA TOVARNI EMAJLIERANE POSODE V CELJU

S prispevkom 10.000 din je delavski svet Tovarne emajlirane posode v Celju podprl delovanje Ljudske univerze v Celju. Za prejeto pomoč se delavskemu svetu Tovarne emajlirane posode najlepše zahvalujemo, saj uspehe izobraževanja znatno izboljšuje moralna in materialna pomoč zavodnih delavcev.

Obdobje Društva LU v Celju

IZ OSTROŽNEGA PRI CELJU

Tereni odbor OF Ostrožno je sklenil, da pri pobiranju dobrovoljnih prispevkov za holandske poplavljenke zajame tudi one prebivalce, ki niso v nikakršnem službenem razmerju.

Nabiralna akcija je v splošnem dobro uspela. Pobvale vredni pa so tov. Dirnberger Franc in Vedenik-Lešer, ki so dali vsak po 200 din in seveda še mnogo drugih, ki se prispevali po svojih močeh večje zneske.

PLANINSKO FOTOGRAFIRANJE

Planinsko društvo Celje bo v okviru prireditve ob 60-letnici svojega obstoja priredilo tudi razstavo pod naslovom »Planinska fotografiranja«. Fotoamatjerji iz področja Savinjske doline naj pošljejo svoje posnetke, kopirane v formatu 18x24 ali 36x40 na naslov Društvo Vrtovov, Stanečeva ulica, Celje do 15. aprila 1953. Razstavljene slike bo ocenila posebna žirija, ocenja pa bo omogočena tudi vsakemu obiskovalcu. Ker je to prva povojna razstava planinske fotografije, vabimo vse prijatelje narave, da se razstavi udeležijo.

BLATNA ULICA

Enosmerna cesta Tončke Čečeve in Ulica XIV. divizije trpijo zelo, ker vozijo po njih najtežja vozila, t. j. vsi celjski avtobusi. Nastale kotanje izpolni cestar z blatnim gramozom-apnecem. Z blatinami zato, da se gramoz po starinskem načinu bolj sprime. Avtobusi pa ta gramoz iz kolaj kar kmalu »izrajdajo«. Hlovica pronica skozi makadama in v kotanjah nastale luči obrizgajo hito štev. 3 v Tončke Čečeve ulici precej visoko. Hiša je bila pred kratkim novo preprešana. Vemo, da naše dajatve niso zastoj in da jih oblast vrača zopet v skupnost. Predlagam pa, naj oblast vzame ti dve cesti med svoje prve območja-danske načrte.

Niš manj lepa je sosednja cesta, ki vodi od postaje avtobusov do železniškega skladišča. Clovek bi mislil, da smo kje v Baletu ali v Ukrajini. To cesto pa si naj ogleda železniška uprava.

Nehote se spomnim asfaltiranih cest v okolici Trsta, ki vezejo med seboj vse vasi: Sveti Križ, Opčine, Bazovica, Lipica, Sežana itd. Mi pa smo sredi mesta še vedno »Altösterreich«. Dajmo, dajmo!

C. R.

ŠOFERJI SE OGLASAJO

Prihodnji mesec bodo obhajali šoferji prvo obletnico ustanovitve svojega stanovskega društva v Celju. To mlado društvo vseh poklicnih šoferjev in avtomobilskih delajc kot samostojna podružnica na vsem področju mesta Celja in okolice ter pripada v sklopu centralnega društva, ki ima svoj sedež v Ljubljani.

Novo izvoljeni upravni odbor si je postavil kot prvo nalogo začeti s poudarjanjem in strokovnim usposabljanjem svojih članov ter odpravljanjem napak in slabosti pri raznih koristnih cestnega prometa z namenom izboljšati prometno disciplino in svojih vrstah. Seveda pa je taka naloga neizvedljiva v tako kratkem času, a povrhu še brez materialnih in finančnih sredstev, kakor se je društvo znašlo.

Se več dela pa čaka nov upravni odbor, ki ga bodo člani izvolili na prvi letni skupščini, ki bo v nedeljo, dne 1. marca 1953 ob 8.30 uri v veliki dvorani Okrajnega sindikalnega sveta na Slandrovem trgu v Celju. Upravni odbor pričakuje od svojega članstva polnoštevilno udeležbo isto tako pa želi, da bi se skupščine udeležili tudi predstavniki ljudske oblasti ter množičnih organizacij in posameznih podjetij, kateri bi se s tem lahko podrobneje seznanili z našimi problemi in tako postali dostopnejši za našo stanovsko organizacijo.

K. P.

IZ SODNE DVORANE

OKROŽNO SODIŠČE

56-letni Slemenček Jože je 4. avgusta 1951 s ponarejenim ključem odprl vrata v župnišči v Črešnjakih pri Vojniku. Iz shrambe v župnišči je hotel odnesti več raznih živil. Okrožno sodišče v Celju je Slemenška obsodilo zaradi poskusne tatvine na 3 mesece zopora, pogojno za dobo enega leta.

OKRAJNO SODIŠČE

Stojnišek Ignac iz okolice Rogatca, je svojega brata Franca s kamnom udaril po glavi in hrbtu. Obsojen je bil na 5000 din. — Ivnik Jože iz Zovneke pri Braslovcah, se je bavil z zakonitim pisarstvom. V krškem okraju je v nekaj primerih strankam dajal, čeprav ni imel pravice, za plačilo pravno pomoč s tem, da jim je sestavljal vloge, prošnje in priitobe. Plačal ho 8000 din. — Hohnjace Milan iz okraja Klavnice na Hrvaškem je 11. 11. 1951 na gasilski veselici v Polju ob Sotli vzel Ivanu Turku iz Imenega suknič, vredno okoli 5000 din. Kazen 5 mesecev zopora. — Ribič Albin in Ribič Ivan sta 12. 1951 v St. Jernaju pri Ločah vzele kmetu Ivanu Znidarju 80 kg težkega praška in ga v gozdu zaklala. Nato sta praška odnesla na doma. Ribič Albin v Kobilje, Ribič Marija je nagorila Ribič Leopoldino in Ribič Ano, da sta meso skrili v gozdu, da bi prikriili tatvino. Obsojeni so bili: Ribič Albin na 5 mesecev zopora, Ribič Ivan na 5 mesecev zopora, Ribič Marija na 7000 dinarjev, Ribič Leopoldina in Ribič Ana pa vsaka na 15 dni zopora.

— Ignac Gorenjak iz Kričevcev pri Slov. Konjicah je 25. 5. 1952 zvečer pretepel kmeta Steble Alojza iz Stranice. Kazen 14 dni zopora, pogojno za dobo enega leta. — Striel Fanika iz Celja je nalezila na pisno že rabljeno poštono znamko za 12 din. Obsojena je bila na 1500 din, pogojno za dobo enega leta. — Zupane Marija je s kosom pri hitri vožnji po cesti iz Lihovj proti Petrovcem zadela Logbek Hildo. Ta je pri padcu dobila pretres možganov. Zupaneva je bila obsodena na 3 mesece zopora, kazen se ji odloži za dobo enega leta. — Vrnac Janko je bil upravnik menze Keramične industrije v Ljubli, tam je nemarno opravil službo, zaradi česar je v menzi nastal primanjkljaj 117.694 din. V menzi je prodajal tudi od privatnikov nakupljeno vino in sadjevec, dobiček v znesku najmanj 72600 din pa odbržal zase. Kazen 7 mesecev zopora, Keramični tovarni pa mora plačati še 83.626,18 din. — Kukovič Leonold je v drž. gozdu pri Kozjem posekal več dreves in jih odneljal na svoj dom. Plačal ho 8000 din. — Stifitar Marija iz Sp. Hadinje pri Celju je bila v Beogradu naročena z Dudic Miloradam. Ne da bi z Dudicem razvezala zakon, se je v Celju 26. 4. 1952 poročila s Stifitar Izidorjem. V ta namen je ponaredila in popravila za sklenitev zakona potrebne listine in tudi osebno legitimacijo, izstavljeno na ime Dudic Marija. Z njo v zvezi sta bila pred sodiščem tudi Stifitar Izidor in Stuhec Ivan. Stuhec je Stifitarja nagovoril, da mu je podal na postaji LM v Celju ovadbo, da mu je bilo ukradeno kolo, ki mu ga je dal v shrambo meseca maja 1952 Ivan Stuhec. Stuhec pa mu ni nikoli dal v shrambo kolesa, zato kolo tudi ni moglo biti ukradeno. Vsi trije so bili obsojeni, in sicer: Stifitar Marija zaradi ponarejanja listin in dvojnega zakona na 15 mesecev zopora. Stifitar Izidor zaradi krive ovadbe in dvojnega zakona na 7 mesecev zopora in Stuhec Ivan zaradi krive ovadbe na 1 mesec zopora. Kazen so prvima dvema odložili za dobo dveh let, tretjemu pa za dobo enega leta.

Zalokar Ivan je dne 5. 10. 1952 v Sv. Jerdli z nogo brcnil Zmeca Lapornika, s čemer mu je povzročil zlom desetera kolka. Kazen 3 mesece zopora. — Nevak Marija iz Arclina pri Vojniku je 5. oktobra 1952 hotela obiskati v Kazensko-poboljševalnem zavodu v Ljubljani duhovnika dr. Petra Kovačiča. Službojuči mišičnik ji je pojasnil, da so obiski dovoljeni le najbližim sorodnikom. Ob tej priliki je Novakova žaljivo govorila o državi in da bi dosegla obisk, skušala podkupiti mišičnika. Obsojena je bila na 9 mesecev zopora. — Javornik Marija je 9. 8. 1952 v gostilni »Bell« vin v Celju vzele iz sukničja Franca Rožiča 4000 din

NEPOŠTENA KUPCIJA V VINOM

Pred okrajnim sodiščem v Celju so se zaradi nepoštenih kupcije z vinom zagovarjali 27-letni Mirko Vajsbaher, trgovski poslovodja iz Sempetra v Sav. dolini, 32-letni Stane Hiti iz Celja, sedaj v zoporu in 40-letni Kosta Bukur iz Reke. Vajsbaher je junija 1951 v podjetju »Vino« v Brežicah pod imenom podjetja »Primorke«, baze Celje, kupil 9441 litrov rdečega vina po 150 din litra. To vino je dalno razprodal s pomočjo Hitija Staneta v Mariboru, v Celju in drugih krajih, ostanek pa je pod imenom podjetja »Vino« Brežice s pomočjo poslovodje KZ Cabur Kost Burkurja prodal po 105 din tej zadevi. Vajsbaher in Hiti sta pri »Vino« Brežice kupila še 1000 butelj za 150.000 din. Butelike je Hiti v Celju razprodal z dobičkom 10.000 din, za njeotvo in Vajsbaherjevo korist. Rezen tega sta Vajsbaher in Hiti za naslov izrovskega podjetja »Primorke« na Reki kuzarala tudi z urvni. Kosta Bukur je kriv v toliko, da je kot uslužbenec KZ Cabur nevestno posloval ob malomarno in brezbrizno sklenjenem nakupu 4257 litrov vina od Vajsbaherja dne 22. 8. 1951, ne da bi se prepričal o realnosti posla in prodaji upravičenosti Vajsbaherja in njegovih pooblastil. Pri neresni kupciji z vinom po Vajsbaherju in Hitiju je podjetje »Vino« v Brežicah utrpelo precejšnjo škodo. Vsi trije so bili obsojeni, in sicer: Vajsbaher Mirko na 1 leto in 4 mesece zopora, Hiti Stane z nještovanjem pravotožne sodbe okrožnega sodišča v Celju z dne 28. 7. 1952, z katero je bil sojen na 7 let in 6 mesecev strogega zopora, na enotno kazen 7 let in 10 mesecev strogega zopora, Bukur Kosta pa na 4 mesece zopora.

KAZNOVANI DOLGOPRSTNEZ

39-letni Majcen Milko je rad obiskoval stanovanja, v katero se je srlazil skozi odprta okna. V letu 1952 je v Hrastniku prišel skozi okno v stanovanje Marije Drakser in ji ukradel obnove in razne druge stvari v skupni vrednosti 47.150 din. Tudi sestanovalki Drakserjeve, Cafuta Angelj, je ukradel čevlje in druge stvari v skupni vrednosti 10.500 din. Iz stanovanja Karla Jazbeca v Hrastniku je odnesel obnove in drugih predmetov v vrednosti okrog 30.722 din. Okrožno sodišče v Celju ga je obsodilo na 7 mesecev zopora.

TATINSKI PAR ZA ZAPAH

Pred okrajnim sodiščem v Celju so se zagovarjali 24-letni Kos Stanko iz Ljubljane, 27-letna Grum Evtabilja iz Gradca pri Lijbi in 25-letna Plešec Dragica iz Mladine pri Slovenj Gradcu. Kos Stanko je 10. 8. 1952 prenečeval pri Katarini Sempričičovi v Velikem Rakitovu. To priliko je izkoristil in Sempričičkovi ukradel oblačilnih predmetov v skupni vrednosti okrog 15.500 din. Dne 20. 9. 1952 je vdrl v zaklenjeno barako Mešne vrtnarije v Trbovljah, odkoder je odnesel šop krljučev, v gostilni Tratinč v Trbovljah pa je ukradel eno sekuro in eno detlo. Dne 22. 9. 1952 ponoči je Kos Stanko skupaj z Evtabiljo Grum vdrl v poslovalnico Mešinskega magazina v Zagorju ob Savi. Iz poslovalnice sta odnesla raznega tekstilnega blaga v skupni vrednosti 141.610 din. Dne 7. 10. 1952 je hotel Kos Stanko s Plešec Dragico pri Gorici nedovoljeno prestopiti državno mejo, bila pa sta zasačena in aretirana. Obsojena sta bila Kos na 6 let strogega zopora, Grumova kot sotorična. Kos in Grumova morata Meštemu magazinu v Zagorju plačati odškodnino v znesku 111.310 din.

gotovine in 14440 denarnih bonov. Kazen 6 mesecev zopora. — Ugovšek Franc se je 9. 9. 1952 vozil z vlakom Celje-Velenje. Ko ga je spredovnik opozoril, da ne sme imeti nog na klopi, ga je naneslo, da bi sledil spredovnikovega svariču, zalil. Obsojen je bil na 15 dni zopora. — Zidanšek Jože je 19. 10. 1952 v Dramaljški telesno poškodoval Soline Amalijo. Kazen 21 dni zopora. — Zupan Jože je dne 15. 7. 1951 v Celju ob priliki, ko ga je v izvrševanju službe spremljal mišičnik Sporn Jože na Pov. za notranje zadeve, tega napadel in lahko telesno poškodoval. Obsojen je bil na 2 meseca zopora. — Skorjanec Jože, sofer, je v dnevi od 6. 10. 1951 do 11. 10. 1951 skralil v svoji drvarnici v Celju na Zvezni cesti elektromotor, od koder ga je prepeljal v novo skrivališče na Lavo. Čeprav je vedel, da je ta motor ukradel Rebernik Lavoslav na državni ekonomiji v Celju, Skorjanec je bil obsojen na 6 mesecev strogega zopora. — Prosenak Matilda in Brleč Marija sta 2. 5. 1952 v Tapanju lahko telesno poškodovali Esih Karolino. Prva je bila obsojena na 20 dni, druga pa na 1 mesec zopora. — Bezenšek Avgust je 16. 10. 1952 v Zg. Prelozah pri Konjicah lahko telesno poškodoval Franca Robnika. Obrul Matija pa je Bezenška k temu napeljal. Obsojena sta bila vsak na 1 mesec zopora. — Samorodno vino je prodajala v gostilni v Arji vasi Cviki Antonija. Obsojena je bila na 1500 din. — Tadi Lovrec Leopoldina je v svoji kupačini gostilni v Petrovčah prodajala vino samorodno. Plačala ho 5000 din. — Anš bika Primorice, je klicel pred stanovanjem Frančiške Rapotec v Laškem Karl Pinterič 31. 12. 1952. Denarnica mu bo olajšana za 1000 din. — 8000 din pa plačal Jože Zakovišek, ker je v marcu 1952 v državnem gozdu v Logu, revir Kozje, podrž brez dovoljenja jelko, vredno 2847 din. — Ze uporabljenoznanako za 12 dinarjev je uporabila Jožeta Ropas. Nalezolna je na dopisnico in odposlala na naslovnika. Kazen 1900 din, pogojno za dobo enega leta. Dne 15. 10. 1952 v Eštinici Zelenice Zelnarje Storaž vzel paralelno primož, vredno 10.000 din in ga skrili, da bi ga pozneje odnesel iz tovarne. Obsojen je bil na 3 mesece zopora, kazen pa so mu odložili za dobo enega leta. — Gregorič Anton je 4. 10. 1952 vozil po Partizanski cesti v Celju proti predpisom uredbe o prometu na javnih cestah. Pri tem je zadel v koleksarja Ivana Rojca, ki je vozil pravilno. Roje se je po pobočju skotalil v Savinjo in dobil hude telesne poškodbe. Gregorič je bil obsojen na 2 meseca zopora. — Šofer Lovrenčev in Ipenke Cerkijak ob Muru, Svietički Roman, je 10. 9. 1952 vozil v tovarni avtomobilom naloženim s 4500 kg lepene, last čeršške tovarne, iz Vranskega proti Trojanam. Vozil je proti predpisom in malomarno. Med vožnjo je pri Trojanah zadel v tovorni avto. Last avtoprevoznika Stanka Podgornika iz Tolmina, ki je bil naložen s krompirjem. Podgornikovo avto se je prevrnil in zdrknil po pobočju v potok. Škoda na tovarnem avtomobilu znaša 1062.000 din, na uničenem krompirju pa 34.420 din. Svietički je bil obsojen zaradi ogrožanja varnosti javnega prometa na 9 mesecev zopora. — Stumpf Ivan in Zupane Franc sta 16. 10. 1951 zvečer na cesti med Grobelnim in Sentjurjem z malomarno vožnjo ljudi in premoženja. To je imelo za posledico, da je nasproti vozeči avtomobil zadel konja in desno stran voza. Obsojena sta bila Stumpf na 1 mesec zopora, Zupane Franc, pa na 5000 din. — Zaradi poskusnega prehoda preko državne meje je bila na 6 mesecev zopora obsojena Ana Krbavac iz Sp. Hadinje pri Celju.

IZ SLOVENJSKIH KONJIC

Člani novoustanovljene sindikalne podružnice pri splošni KZ v Zrečah so na svojem zadnjem sestanku sklenili, da bodo dali vsak po en delovni dan za poplavljenke v Holandiji. Podobno kot v tej podružnici so k akciji pristopili tudi že v ostalih letih pričakovati, da bodo delavci v polni meri razumeli njen namen. Tako so na sestanku sindikalnega aktiva v Tovarni usnja v Konjicah sklenili, da bodo imeli po vseh oddelkih sestanke z delavci, kjer se bodo z njimi pogovorili o višini prispevka. S pripravami po vaseh pa so že začeli z delom vsaki odbori OF.

Te dni je bila v Slov. Konjicah ustanovna skupščina društva Ljudske tehnike, v katerem bodo sedaj vključena vsa društva, krožki in sekcije, ki so do tega časa delali samostojno. Skupščine se je udeležilo lepo število članstva, kar dokazuje precejšnje zanimanje za bodoče delovanje ljudske tehnike v Konjicah. Izmed članov so izbrali 11 najboljših v novi odbor, razen tega pa še delegate za okrajni odbor.

V konjiški občini se vrše že dalj časa priprave za popis prebivalstva. Izdelali so že seznam naselij in vasi ter posameznih hiš. Predvideno je, da bo pri popisu sodelovalo 35 ljudi, vsak izmed popisovalcev pa bo popisal približno 200 ljudi.

Na področju KSS Slov. Konjice so že zaključili redne letne občne zbere sindikalnih podružnic, razen cestarjev, kjer ga bodo zaradi reorganizacije imeli pozneje. Na zadnji seji IO KSS so sprejeli tudi sklep, da bo skupščina KSS v nedeljo, dne 22. februarja. Odborniki sindikalnega sveta bodo še v teku tega tedna obiskali vse sindikalne podružnice ter tam z izvoljenimi delegati za skupščino obravnavali vprašanja, ki jih bo zajemalo poročilo o delu sindikalnega sveta v zadnjem letu. Na ta način računajo, da bo tudi razprava živahnejša, saj se bodo delegati zato lahko temeljito pripravili. Istočasno bodo obravnavali tudi vprašanja, katere izmed delegatov naj bi predlagali v novi plenum KSS, za delegate OSS in za kongres ZSS, kar bo močno olajšalo sestavo kandidatne liste.

NEPOŠTENI KUPCIJA V VINOM

Pred okrajnim sodiščem v Celju so se zaradi nepoštenih kupcije z vinom zagovarjali 27-letni Mirko Vajsbaher, trgovski poslovodja iz Sempetra v Sav. dolini, 32-letni Stane Hiti iz Celja, sedaj v zoporu in 40-letni Kosta Bukur iz Reke. Vajsbaher je junija 1951 v podjetju »Vino« v Brežicah pod imenom podjetja »Primorke«, baze Celje, kupil 9441 litrov rdečega vina po 150 din litra. To vino je dalno razprodal s pomočjo Hitija Staneta v Mariboru, v Celju in drugih krajih, ostanek pa je pod imenom podjetja »Vino« Brežice s pomočjo poslovodje KZ Cabur Kost Burkurja prodal po 105 din tej zadevi. Vajsbaher in Hiti sta pri »Vino« Brežice kupila še 1000 butelj za 150.000 din. Butelike je Hiti v Celju razprodal z dobičkom 10.000 din, za njeotvo in Vajsbaherjevo korist. Rezen tega sta Vajsbaher in Hiti za naslov izrovskega podjetja »Primorke« na Reki kuzarala tudi z urvni. Kosta Bukur je kriv v toliko, da je kot uslužbenec KZ Cabur nevestno posloval ob malomarno in brezbrizno sklenjenem nakupu 4257 litrov vina od Vajsbaherja dne 22. 8. 1951, ne da bi se prepričal o realnosti posla in prodaji upravičenosti Vajsbaherja in njegovih pooblastil. Pri neresni kupciji z vinom po Vajsbaherju in Hitiju je podjetje »Vino« v Brežicah utrpelo precejšnjo škodo. Vsi trije so bili obsojeni, in sicer: Vajsbaher Mirko na 1 leto in 4 mesece zopora, Hiti Stane z nještovanjem pravotožne sodbe okrožnega sodišča v Celju z dne 28. 7. 1952, z katero je bil sojen na 7 let in 6 mesecev strogega zopora, na enotno kazen 7 let in 10 mesecev strogega zopora, Bukur Kosta pa na 4 mesece zopora.

KAZNOVANI DOLGOPRSTNEZ

39-letni Majcen Milko je rad obiskoval stanovanja, v katero se je srlazil skozi odprta okna. V letu 1952 je v Hrastniku prišel skozi okno v stanovanje Marije Drakser in ji ukradel obnove in razne druge stvari v skupni vrednosti 47.150 din. Tudi sestanovalki Drakserjeve, Cafuta Angelj, je ukradel čevlje in druge stvari v skupni vrednosti 10.500 din. Iz stanovanja Karla Jazbeca v Hrastniku je odnesel obnove in drugih predmetov v vrednosti okrog 30.722 din. Okrožno sodišče v Celju ga je obsodilo na 7 mesecev zopora.

TATINSKI PAR ZA ZAPAH

Pred okrajnim sodiščem v Celju so se zagovarjali 24-letni Kos Stanko iz Ljubljane, 27-letna Grum Evtabilja iz Gradca pri Lijbi in 25-letna Plešec Dragica iz Mladine pri Slovenj Gradcu. Kos Stanko je 10. 8. 1952 prenečeval pri Katarini Sempričičovi v Velikem Rakitovu. To priliko je izkoristil in Sempričičkovi ukradel oblačilnih predmetov v skupni vrednosti okrog 15.500 din. Dne 20. 9. 1952 je vdrl v zaklenjeno barako Mešne vrtnarije v Trbovljah, odkoder je odnesel šop krljučev, v gostilni Tratinč v Trbovljah pa je ukradel eno sekuro in eno detlo. Dne 22. 9. 1952 ponoči je Kos Stanko skupaj z Evtabiljo Grum vdrl v poslovalnico Mešinskega magazina v Zagorju ob Savi. Iz poslovalnice sta odnesla raznega tekstilnega blaga v skupni vrednosti 141.610 din. Dne 7. 10. 1952 je hotel Kos Stanko s Plešec Dragico pri Gorici nedovoljeno prestopiti državno mejo, bila pa sta zasačena in aretirana. Obsojena sta bila Kos na 6 let strogega zopora, Grumova kot sotorična. Kos in Grumova morata Meštemu magazinu v Zagorju plačati odškodnino v znesku 111.310 din.

... in zaledja

IZ SLOVENJSKIH KONJIC

Člani novoustanovljene sindikalne podružnice pri splošni KZ v Zrečah so na svojem zadnjem sestanku sklenili, da bodo dali vsak po en delovni dan za poplavljenke v Holandiji. Podobno kot v tej podružnici so k akciji pristopili tudi že v ostalih letih pričakovati, da bodo delavci v polni meri razumeli njen namen. Tako so na sestanku sindikalnega aktiva v Tovarni usnja v Konjicah sklenili, da bodo imeli po vseh oddelkih sestanke z delavci, kjer se bodo z njimi pogovorili o višini prispevka. S pripravami po vaseh pa so že začeli z delom vsaki odbori OF.

Te dni je bila v Slov. Konjicah ustanovna skupščina društva Ljudske tehnike, v katerem bodo sedaj vključena vsa društva, krožki in sekcije, ki so do tega časa delali samostojno. Skupščine se je udeležilo lepo število članstva, kar dokazuje precejšnje zanimanje za bodoče delovanje ljudske tehnike v Konjicah. Izmed članov so izbrali 11 najboljših v novi odbor, razen tega pa še delegate za okrajni odbor.

V konjiški občini se vrše že dalj časa priprave za popis prebivalstva. Izdelali so že seznam naselij in vasi ter posameznih hiš. Predvideno je, da bo pri popisu sodelovalo 35 ljudi, vsak izmed popisovalcev pa bo popisal približno 200 ljudi.

Na področju KSS Slov. Konjice so že zaključili redne letne občne zbere sindikalnih podružnic, razen cestarjev, kjer ga bodo zaradi reorganizacije imeli pozneje. Na zadnji seji IO KSS so sprejeli tudi sklep, da bo skupščina KSS v nedeljo, dne 22. februarja. Odborniki sindikalnega sveta bodo še v teku tega tedna obiskali vse sindikalne podružnice ter tam z izvoljenimi delegati za skupščino obravnavali vprašanja, ki jih bo zajemalo poročilo o delu sindikalnega sveta v zadnjem letu. Na ta način računajo, da bo tudi razprava živahnejša, saj se bodo delegati zato lahko temeljito pripravili. Istočasno bodo obravnavali tudi vprašanja, katere izmed delegatov naj bi predlagali v novi plenum KSS, za delegate OSS in za kongres ZSS, kar bo močno olajšalo sestavo kandidatne liste.

NEPOŠTENI KUPCIJA V VINOM

Pred okrajnim sodiščem v Celju so se zaradi nepoštenih kupcije z vinom zagovarjali 27-letni Mirko Vajsbaher, trgovski poslovodja iz Sempetra v Sav. dolini, 32-letni Stane Hiti iz Celja, sedaj v zoporu in 40-letni Kosta Bukur iz Reke. Vajsbaher je junija 1951 v podjetju »Vino« v Brežicah pod imenom podjetja »Primorke«, baze Celje, kupil 9441 litrov rdečega vina po 150 din litra. To vino je dalno razprodal s pomočjo Hitija Staneta v Mariboru, v Celju in drugih krajih, ostanek pa je pod imenom podjetja »Vino« Brežice s pomočjo poslovodje KZ Cabur Kost Burkurja prodal po 105 din tej zadevi. Vajsbaher in Hiti sta pri »Vino« Brežice kupila še 1000 butelj za 150.000 din. Butelike je Hiti v Celju razprodal z dobičkom 10.000 din, za njeotvo in Vajsbaherjevo korist. Rezen tega sta Vajsbaher in Hiti za naslov izrovskega podjetja »Primorke« na Reki kuzarala tudi z urvni. Kosta Bukur je kriv v toliko, da je kot uslužbenec KZ Cabur nevestno posloval ob malomarno in brezbrizno sklenjenem nakupu 4257 litrov vina od Vajsbaherja dne 22. 8. 1951, ne da bi se prepričal o realnosti posla in prodaji upravičenosti Vajsbaherja in njegovih pooblastil. Pri neresni kupciji z vinom po Vajsbaherju in Hitiju je podjetje »Vino« v Brežicah utrpelo precejšnjo škodo. Vsi trije so bili obsojeni, in sicer: Vajsbaher Mirko na 1 leto in 4 mesece zopora, Hiti Stane z nještovanjem pravotožne sodbe okrožnega sodišča v Celju z dne 28. 7. 1952, z katero je bil sojen na 7 let in 6 mesecev strogega zopora, na enotno kazen 7 let in 10 mesecev strogega zopora, Bukur Kosta pa na 4 mesece zopora.

KAZNOVANI DOLGOPRSTNEZ

39-letni Majcen Milko je rad obiskoval stanovanja, v katero se je srlazil skozi odprta okna. V letu 1952 je v Hrastniku prišel skozi okno v stanovanje Marije Drakser in ji ukradel obnove in razne druge stvari v skupni vrednosti 47.150 din. Tudi sestanovalki Drakserjeve, Cafuta Angelj, je ukradel čevlje in druge stvari v skupni vrednosti 10.500 din. Iz stanovanja Karla Jazbeca v Hrastniku je odnesel obnove in drugih predmetov v vrednosti okrog 30.722 din. Okrožno sodišče v Celju ga je obsodilo na 7 mesecev zopora.

TATINSKI PAR ZA ZAPAH

Pred okrajnim sodiščem v Celju so se zagovarjali 24-letni Kos Stanko iz Ljubljane, 27-letna Grum Evtabilja iz Gradca pri Lijbi in 25-letna Plešec Dragica iz Mladine pri Slovenj Gradcu. Kos Stanko je 10. 8. 1952 prenečeval pri Katarini Sempričičovi v Velikem Rakitovu. To priliko je izkoristil in Sempričičkovi ukradel oblačilnih predmetov v skupni vrednosti okrog 15.500 din. Dne 20. 9. 1952 je vdrl v zaklenjeno barako Mešne vrtnarije v Trbovljah, odkoder je odnesel šop krljučev, v gostilni Tratinč v Trbovljah pa je ukradel eno sekuro in eno detlo. Dne 22. 9. 1952 ponoči

